

19-
31.

Nº
10

SPEJDERNES MAGASIN

15. AARGANG.

SEPTEMBER 1931.

Køb jeres Spejderudstyr i

Lembckes
Friluftsudstyr

A/S
Nørregade 15, K.
Byen 4986.

Reserveret

LOUIS HANSEN

sulten?

Naar som helst De vil have lidt
af spise mellem Maaltiderne,
prøv saa en Skaal Kellogg's
Corn Flakes med kold Mælk
eller Fløde. Sprøde og lækre
— saa letfordøjelige.

Ideelle til en forsinket Frokost
eller naar som helst De føler
Dem sulten. Skal ikke koges.

Kellogg's
CORN FLAKES

Fans hos alle Urtekræmmere
— i den rød-grønne Pakke.

SPEJDERNE

OG

DERES FØRER

køber altid til Lejren deres
Ost og Konserver
i det gamle

OSTELAGER

Skinderg. 49 - Byen 7820

Forsikrings Compagniet

for Kongeriget Danmark A/S

RÅADHUSPLADSEN 55

(B. T.'s Ejendom)

KØBENHAVN V.

TELEFON CENTRAL 10.003 - 10.004

Komb. Hus- og Grundejerforsikring

(Ansvar, Vandskade, Rørskade, Stormskade,
Huslejetab ved Ildebrand.)

SPEJDERNES MAGASIN

UDGIVET AF DET DANSKE SPEJDERKORPS

15. AARG.

SEPTEMBER

1931

DEN LILLE TOMME

„Ingen kan lægge en Alen til sin Vækst“, siger et gammelt Ordsprog. Og det er jo saa sandt, at man nu engang maa se at klare sig i Livet med de Evner, den Begavelse, den Karakter, man har fra Naturens Haand. Den umusikalske bliver aldrig Komponist, den svagtbegavede aldrig Professor, den fummelfingrede aldrig Mekaniker, og den hidsige, den egenkærlige eller den viljeløse bliver aldrig nogen smuk og helstøbt Karakter.

„Nej! Ingen kan lægge en Alen til sin Vækst — men nok en lille Tomme“, fjædede den gamle Filosof Sibbern til. Og det er netop det, du skal lægge Mærke til. Har du en daarlig Hukommelse, kan du bøde derpaa ved at indskærpe dig det, du skal huske; er du viljeløs, kan du lægge al din Kraft i at sætte det igennem, du har foresat dig, og saaledes skærpe Viljen; er du hidsig, saa sæt al din Energi ind paa at tøjle dit Sind, er du doven eller egenkærlig, saa søg at vække Pligtfølelsen hos dig selv, stræb efter at gøre det, som du egentlig ikke har Lyst til, men som du føler er det rette, hvad enten det er at læse

Lektier i Stedet for at spille Fodbold, at række din Mor en hjælpende Haand i Stedet for at høre Radio, eller at gemme et Stykke Chokolade til din lille Spøster i Stedet for at spise det selv.

Det er den lille Tomme, vi selv kan lægge til vor Vækst, der er det afgørende. Det synes maa-ske nok haabløst at naa ret meget, men husk saa paa, hvad en anden gammel Vismand sagde: „Saa en Tanke, og du høster en Handling; saa en Handling, og du høster en Vane; saa en Vane, og du høster en Karakter“. Find selv dit svageste Punkt; beslut dig til at sætte ind her; bliv ved, selv om det mislykkes aldrig saa ofte, indtil det bliver en Vane, og du vil tilsidst have bygget din Karakter et Skifte op.

Det er dette, Spejderlivet skal hjælpe dig til at naa. Se paa Spejderarbejdet som en hjælpende Haand, der rækkes dig, for at gøre din Karakter fastere og bedre og udvikle dine gode Evner; saa vil du ogsaa paaskønne Livet i Troppen, i Lejren og paa Spejderturene, og du vil senere mindes det med Glæde og Tak.

Dr.

VED LEJRBAALET

Der ligger en Dyngte Kort

foran mig paa mit Skrivebord. Det er Klagekort fra jeres Sommerlejre, indsendt af de Folk, der har stillet Lejrpladser til jeres Raadighed i Sommer.

Men der er det underlige ved dem, at der er ingen Klager i dem, — tværtimod, det er lutter Beretninger om „Lejrpladser afleveret i god Stand“ og „Troppe, der har opført sig storartet“. Ja, enkelte af Kortene udtaler endda, at Spejdere i Fremtiden altid skal være velkomne paa Lejrpladsen.

I fortjener en Tak, alle I, der har afleveret Klagekort til Gaardejerne og ved jeres spejdermæssig Optræden og Lejrdygtighed har skabt jeres Kammerater Venner blandt Landets Befolkning.

I har gjort jert Korps en „good-turn“.

Jeg er helt stolt

paa Korpsets Vegne over det meget, der er sket i Sommer, og som har vist de Folk, der var begyndt at tro, at Spejdere kun tænkte paa at more sig selv, at de tog Fejl.

Spejdere fra 1. Københavns Division assisterede ved Magistratens Sommerfest og hjalp derved med til at skaffe Penge til københavnske Børns Ferieophold, og fire Spejdere fra Falkonertroppen har udmærket sig ved en Ulykke i Nørrejylland. Paa Vej til Badning blev de tilkaldt til en Drukneulykke, og det gik i Løb de 3 km til Ulykkesstedet. I tre Timer gav de den druknede kunstigt Aandedræt, og saa dygtigt, at Lægen, der kom til Stede $\frac{1}{4}$ Time efter Ulykken, bad dem fortsætte. Desværre lykkedes det dem ikke at kalde den druknede til Live, men baade de tilstedeværende Læger og Statspolitiet udtalte deres store Anerkendelse over deres Optræden.

Og endnu en Spejder har hævdet vort Navn, det er Otto Hahn fra „Vedels Egne“, men ham kommer jeg tilbage til i næste Nummer.

Dette er kun en Del af det, der er naaet til mit Kendskab om Spejdernes Færd i Danmark. Dertil kommer saa „Gøngernes“ Deltagelse i den store svenske Landslejr, „Kullalejren“, hvor de repræsenterede vort Korps paa fortræffelig Vis, og lad mig ikke glemme de mange Spejdere, som viste deres svenske Kammerater rundt i Hovedstaden ved det 3500 Mand store Svensker-Bespøg.

Og ved det store Roverstævne i Schweiz, hvor over 2000 Rovere var samlet i en stor Lejr ved den internationale Spejderhytte i Kandersteg, deltog nogle og tyve Rovere fra vort Korps, og de har gjort deres til at bevare vort gode, spejdermæssige Omdømme i Udlandet.

Men det er noget, der er sket,

og Laurbærkransen er noget, man bærer om Halsen ved festlige Lejligheder, ikke noget man hviler paa. Vi maa videre frem endnu.

Aarhus Kolonne er allerede i Gang; den forbereder en storstilet Udstilling til Efteraaret, det bliver spændende at se, hvor dygtigt den bliver lavet. Men der er jo ogsaa andre Maader. Har I hørt om

de nye Prøver og Duelighedstegn?

Korpsset har udgivet en ny Bog over Prøver og Duelighedstegn. Anskaf jeg den, den rummer noget for enhver Spejder. Hvorfor tror I, at Spejdere gaar med opsmøgne Ærmer? Tror I, det er af Hensyn til Varmen? Saa har det været lidt af en Misforstaaelse i Sommer. Nej, det er, fordi det er en Mode. Men hvorfor er det en Mode? Fordi det ser raskt ud. Men hvorfor ser det raskt ud? Fordi raske Folk smøger Ærmerne op for at bestille noget. Tænk paa det, næste Gang du ruller dine Ærmer op.

Hvad man sagde om Svenskerne.

Fra Direktøren for Dampskibsselskabet „Øresund“ har jeg faaet et Brev, hvori der staar: „I min Egenskab af adm. Direktør for Dampskibsselskabet „Øresund“ beder jeg Formanden ved nærmeste Lejlighed meddele Chefen for Det svenske Spejderkorps, at jeg fra alle tre Skibe har faaet Melding om, at der herskede en mønstergyldig Orden saavel paa Udrejse som paa Hjemrejse. Vi var alle betaget af den smukke Aand i Korpsset.“

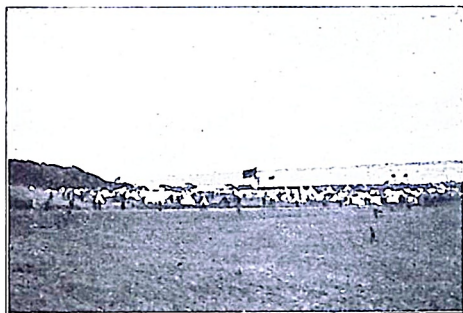
KULLA-LEJREN

DET svenske Spejderkorps afholdt i Juli Maaned en stor Landslejr ved Kulla Gunnarstorp nær Helsingborg. Svenskerne havde ogsaa indbudt en Trop fra samtlige europæiske Lande, og adskillige havde modtaget Indbydelsen. Der var Spejdere fra Norge, Irland, Island, Finland, Tyskland, Frankrig, Letland og Ungarn, og fra Dan-

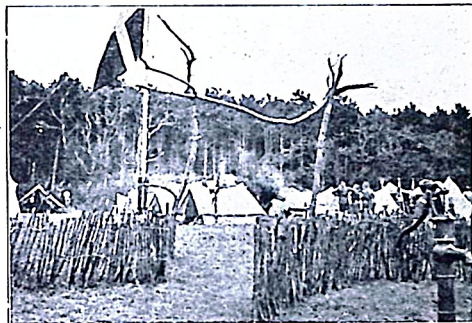

Lejrens Hovedindgang.

til Trods for det lune-fulde Vejr. Svenskerne var storartede Værtsfolk, og mange Venskaber blev knyttet mellem de danske og svenske Dreng. Lejrens vigtigste Begivenhed var den store, samlede Udflugt til København og „Lieberath-Dagen“, hvor den svenske Spejderchef, der fornylig fyldte 60 Aar, fik overrakt et større Pengebeløb, som skal an-

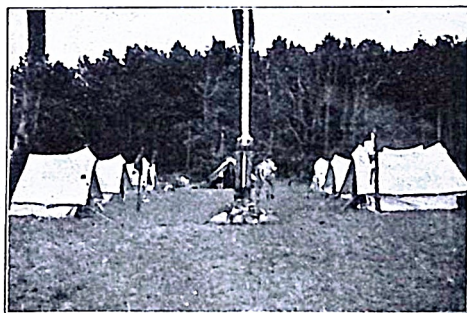
Lejren med Öresund i Baggrunden.

Indgangen til den danske Lejr.

Det danske Kokken.

Danmark i Kulla-Lejren.

mark deltog Gjøngerne under Ledelse af Erik Pedersen. Ialt var der ca. 3800 Beboere i den store og smukt beliggende Lejr.

Lejren var ypperligt organiseret, og det var herlige Dage, Deltagerne — ikke mindst de danske — tilbragte i det skønne, skaanske Land —

vendes til et „Lieberath-Fond“, — samtidig med at han blev hyldet af de Tusinder af Spejdere og Tilskuere.

Den fortræffelige Lejr var et stort Fremstød for „Sveriges Scoutförbund“ og for Spejdersagen i Norden.

T.

EN INDIANERDRENGS LIV

Den gamle Hovding Long Lance fortæller selv om sin Barndom.

Jeg husker ellers intet fra Tiden, før jeg var 4 Aar, men finder mig selv svævende frit i Luften. Jeg husker ikke, at jeg sad paa Hesteryggen, men kun, at jeg faldt igennem Luften og slog mod Jorden, og at jeg blev liggende paa Ryggen dér og saa op paa den brogede Bug ovenover mig. Saa greb min ældre Broder mig med sine stærke Arme og løftede mig op paa

Ryggen af Hesten igen, medens han raabte ind i Øret paa mig: „Nu bliver du dér, du er 4 Aar gammel og kan ikke ride endnu, vi maa give dig Pigeklæder paa og lade dig blive en gammel Kælling og ikke en Mand.“

Efter den Begivenhed husker jeg tydeligt. Jeg husker, at vi flyttede fra Lejr til Lejr. Naar jeg nu lukker mine Øjne og lader Tankerne glide tilbage til denne Nomadetilværelse, et Liv som for altid er ophørt i Nordamerika, er det første, som kommer frem, Tanken om den graa Farve, som min tidligste Verden havde, en taaget, blaagraa Farve. Alt, hvad jeg saa, var indhyllet i dette graa. Det re-

præsenterede Fare, Mystik og lang Afstand. Vi havde endnu ikke rigtigt sluttet Fred med vore Arvefjender, Chraw'erne, Assini-

boin'erne, Sioux'erne og Cree'erne, og Historierne om en ny Fare, som kunde ødelægge vort Herredømme, — den hvide Mand — blev hvisket omkring Lejrbaalet. Farer lurede overalt selv ved Dyrene, som vi skulde bruge til Føde.

Mystik dækkede alt. Foruden den Mystik, som selve Livet er for Barnet, maatte vi famle os frem i den indianske Kulturs og Gudsdyrkelses Trolddomsmystik. Og selv vore Fædre stod overfor et stort Mysterium — den hvide Mand —

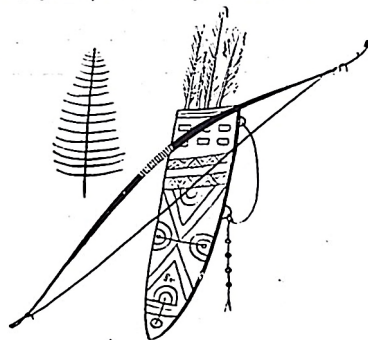
Indianermystik.

Det var efter en lige overstaaet Indianerkamp i Nord-Montana. Min Moder løb skrigende omkring med mig paa Ryggen i den Kurv, hun plejede at bære mig i. Kvinder og Heste saas alle Vegne. Min Moders Haand blødte, og hun skreg. Hun gav mig til min Tante og red væk. Mit barnlige Instinkt sagde mig, at noget sørgeligt gik for sig, og skønt indianske Børn sjældent græder, selv som helt smaa, græd jeg for min Moder, da hun løb væk og lod mig tilbage. Det saa ud til, at jeg aldrig skulde faa hende at se mere.

Jeg spekulerede ofte paa, hvor og hvornaar det var, jeg havde oplevet det, og om jeg i det hele taget havde oplevet det, eller det var en Drøm.

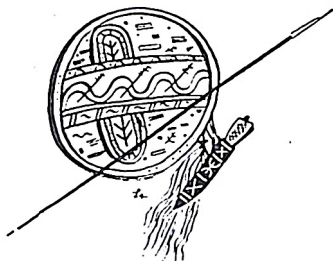
En Dag, da jeg var kommet ud over Babyalderen, spurgte jeg min Tante om det. Jeg beskrev hele Scenen for hende, hvor hun havde staaet i Forhold til Ponyen, hvor min Moder stod, og hvordan hun gav mig fra sig. Jeg gav en Beskrivelse af Situationen, der var saa uudsletteligt indprentet i min Hukommelse. Medens jeg talte, kunde jeg se min Tante blive mere og mere forundret, og da jeg var færdig, udbrød hun i største Overraskelse: „Kan du huske alt det? Du var kun 14 Maaneder gammel dengang. Det var dengang, da din Onkel blev dræbt i Kamp mod Chraw'erne, og din Moder havde skaaret en af sine Fingre af i Sorg over ham, — saadan som Kvinderne gjorde dengang.“

Efter denne mærkelige Erindring af tidligere Oplevelser falder alt tilbage i den mystiske Erindringsløshed, som er Barnetiden egen.

hvortil de knyttede alt, hvad de ikke kunde fatte. Desuden var der dette store Mysterium, som Afstand er, og som fortryllede os Drenge.

Over den flade Slette kunde vi se, saa langt Øjet rakte, og dog undrede vi os over, hvad der vel kunde være bagved. Vi hørte, at der var „store Vande“, større endnu end Sletterne, at der var Tusinder af hvide Mænd, som boede paa den anden Side af de store Vande, hvor der slet ikke var nogen Indianere. De rejste omkring i store

Huse, som svømmede paa Vandet ligesom Dyr. Og de havde et andet „Hus“, som spyedde Ild og Røg og fór hurtigere over Sletten, end en Bøffel kunde løbe. Disse Ting kom til os som Æventyr fra andre Stam-

mer. De fortalte os endda om „sorte, hvide Mænd“, som boede under Solen, dér, hvor den hvilede om Natten, og som var „stegt“, indtil de blev sorte.

Under al denne Mystik levede vi et Liv i Usikkerhed, altid i Bevægelse paa Rejse fra Lejr til Lejr. Til Tider tændte vi Ild op inde i vore Teepees og lagde os indrullet i vore Tæpper ude paa den aabne Slette for ikke at blive overrasket og skalperet af vore Fjender.

Vi var ofte sultne, for vi kunde ikke gemme noget til Vinteren paa Grund af vor omvandrende Tilværelse. Det er haardt at være sulten. Jeg husker engang, da vi var saa sultne, at alle vi Drenge slog os sammen og kom ind i vore Mødres Teepee og tog de Rygsække, som de brugte til at bære Mad i. De var lavet af ugarvet Skind, og det stegte vi over Ilden og spiste. Det var i „den store Sne“s Aar, da vi alle var ved at bukke under. Vore Fædre gik ud paa Sletterne og opsamlede Hovederne af de Dyr, som var blevet dræbt, dengang Sneen endnu var ny, og med deres Økser huggede de det frosne Skind af for at faa noget at spise. Tilslidst stødte vi paa en Flok Bjergfaar, som var drevet ned til Foden af Bjergene af den store Sne, og vi nedlagde hele Flokken og aad Rub og Stub af den. Vi aad saa meget, at vi gik omkring i Lejren, som om vi var drukne. Vi kunde ikke rejse ret langt den Vinter paa Grund af den dybe Sne. Vi valgte et Sted, hvor der var god Læ, i Bunden af en stor Præriedal og slog Lejr dér, dækkede Bøffelskindsteltene med Træbark, for at undgaa, at de blev set af Rovdyr eller mulige Fjender. Dér blev vi, til Sneen svandt væk. Vi holdt Mozet oppe de lange Vinteraftener igennem ved at synge omkring Lejrilden i det store Raadstelt.

Altid, Sommer og Vinter lagde vi nøje Mærke til Dyrenes Færd, og vi vidste, at naar Antilopperne og Bøflerne græssede roligt, var alting godt. Men hvis Fuglene eller de andre Dyr viste Uro i deres Bevægelser, vidste vi, at der var Fjender i Nærheden; saa sendte vi Spejdere ud for at opdage Fjenden. Indianerne angreb altid lige ved Dag gry, naar alle var trætte og Hjerne-erne langsomme til at tænke. Derfor klatrede to Spejdere hver Morgen ved Dag gry skjult af Mørket op paa den højeste Bakke i Omegnen og laa dér, indtil Solen kom frem. Derfra spejdede de ud over det omkringliggende Land for at se, om Fjender havde slaaet Lejr paa vort Spor eller var ved at gøre klar til at overfalde os.

I de lange Vinteraftener tilbragte vore Mødre lang Tid med at lære og øve os Unga i de indianske Skikke. Ligesom hvide Drenge maatte vi gaa i Skole om Vinteren. Vore Mødre brugte et Par Timer om Dagen til at lære os vor Stammes Sprog korrekt.

Dette er et meget vigtigt Punkt for en Indianer — Sproget —, eftersom hans sociale Stilling senere afhænger af hans Dygtighed i at behandle Grammatikken rigtigt. Enhver Indianer, som faar Lov til at vokse op uden at lære at tale sin Stammes Sprog fuldstændig korrekt, bliver degraderet til en kastels i Stammen; for at hindre at Sprogfejl skul gaa videre til andre — navnlig til Børnene — og saaledes ødelægge Sproget, faar han aldrig Lov til at tale offentligt. Da vi ikke havde Bøger eller skrevet Sprog, maatte vore Mødre derfor tilbringe mange Timer med at træne os i vor Stammes gamle Grammatik, der er meget vanskelig, for den har 9 Konjugationer, 4 Køn og 80 Former.

Vore Fædre sørgede for den fysiske Træning, som var meget streng. Deres vigtigste Tanke var, at vore Legemer skulde trænes for at gøre os stærke og modige og i Stand til at udholde enhver Art af Smerte.

For at hårde vore Kroppe risede vore Fædre os hver Morgen og lod os bagefter tage Bad i Flodens iskolde Vand. Om Vinteren lod de os tage Snebad, og hvis det var Regnvejr, maatte vi klæde os af for at tage Regnbad.

Det var langt fra, at vi var kede af den Behandling, tværtimod, vi var stolte af Mærkerne paa Kroppen og viste dem frem. Sommetider bad vi endda om mere. Naar vi var i Vinterlejr, bad

(Fortsættes Side 26.)

PATRULJEDYRENE

HERMELINEN

En Streg — om Vinteren hvid, om Sommeren brun — det er en Hermelin, der farer over Vejen lige for Næsen af Toben.

Hermelinen — Lekat, store Væsel, Kagax, (kært Barn har mange Navne) — kan du tænke dig et bedre Patruljedyr? Jeg ikke: hurtigt, lydløs, smidig, snarraadig, modig.

Kun ca. 30 cm lang er den et af vore mindste Rovdyr (kun i Lidenhed „overgaaet“ af sin Slægtning, Bruden) og Tak derfor! — Var den paa Størrelse med en Tiger, vilde den terrorisere Verden, dens Mod og Vildskab er ubegrænset. Lad det være, hvad det vil, at den angriber rugende Agerhøns og i Ny og Næ Harer, men den undersig ikke for, naar den tirres, at fare paa Mennesker, og skønt den vel ikke opæder sidstnævnte, er det dog et kraftigt Bevis paa Mod.

I det daglige nøjes den dog med mindre Opgaver og ernærer sig af Smaaafugle, Mus og Rotter. Spec. Vandrotten er dens Yndlingsbytte.

Jagten foregaar saavel i dennes Jordgange som i Vandet; en fin Svømmer er Fyren nemlig ogsaa; — mærk jer dette Hermelinpatruljer.

Som sine Frænder i Maarfamilien æder den i gode Tider kun visse Dele af sit Bytte, Hjernen f Eks., og drikker Blodet. Byttet dræber den ved at overbide Halspulsåren. Maadehold kender den ikke, kommer den ind i et Kyllingebur, slaar den ned for Fode,

nærmest for Sportens Skyld. — Fy, siger du. Javel, men gør vi Mennesker ikke det samme? Tænk bare paa en Fasanjagt!

Sin Bolig opslaar Hermelinen i Stengærder, Risbunker, gamle Musehuller og andre „smalle“ Steder, hvor den med sin Aalekrop færdes let og bekvemt. Her sover den oftest om Dagen; thi skønt den meget vel kan træffes, mens Solen er paa Himmelen, er Natten dog dens bedste Tid.

Velbekendt er det Fænomen, at Hermelinen skifter Farve to Gange om Aaret: om Vinteren optræder den i sin kongelige Pragt, kridhvid med sort Halespids, og fortjener egentlig kun da Hermelinnavnet. Om Sommeren er Pelsen chokoladebrun paa Ryg og Sider, gul paa Bug og Strub, Halespiden konstant sort.

Stemme har den, den opgives at kunne gø som en Hund (men naturligvis som en meget lille en), normalt nøjes den dog med at hvæse arrigt.

Dens Spor, der er let at kende, bl. a. ved sin ringe Størrelse, kan kun forveksles med Rottespor; men staar man overfor et tydeligt Aftryk, er Fejltagelse umulig.

At tegne en Hermelin er ingenlunde let. B.-P. har da heller ikke medtaget den blandt de officielle Patruljedyr (mon det er af den Grund?), og man kan da ogsaa nøjes med en enkelt karakteristisk Detalje, f. Eks. Halen; men det vil jeg overlade til Patruljerne selv at finde ud af.

Har du læst W. Long: „Den hvide Ulv“? Deri findes en Historie: „Kagax den blodtørstige“. Den handler om en ren Djævel af en Hermelin og er saa spændende som nogen Roman.

Naar man bliver voksen -

Jeg vil gerne, at I engang imellem, naar I et Øjeblik giver jer Tid til at spekulere over jer selv, jeres Fremtid og jeres Liv, saadan som det former sig for jer, skulde stille jer selv det Spørgsmaal: Hvad har vi haft ud af at være Spejdere? og saa besvare det for jer selv saa ærligt I kan og — om muligt — tage Konsekvenserne af det Svar, I kommer til.

Ser I, jeg har naturligvis den Tro, at man ikke kan være Spejder og leve Spejderlivet med gode Kammerater, uden at man har godt af det. Det maa sætte noget sundt og raskt ind i enhver sund Drengs Tilværelse, og jeg vilde tro, at naar I tænker tilbage paa Ture og Øvelser og Week-end'er, som I har været med til, saa vil der være nok af glade Minder, og for de ældre iblandt jer ogsaa en Følelse af, at I derigennem har været lykkelige i en Alder, hvor mange af jeres jævnaldrende slet ikke har haft det saa godt. Og jeg vil tro, at den naturlige Følge er, at I er kommet til at holde af Teltet og Turene og det at være Spejder, og at I ogsaa har en Klat tilovers for den Trop, der er jeres.

Naar I ransager jer selv kritisk, kan det vel heller ikke være andet end, at I maaske vil føle et lille Stik i Sjælen, hvis I sammenligner jeres „Spejderaand“ med de Forsætter og store Tanker, I havde, da I gik ind som Spejdere. Saadan vil det vist gaa alle dem, der tænker lidt alvorligt over Tingene, og som ikke holder op med at stille Fordringer til sig selv om at ville kunne være sig

selv aabent bekendt, baade hvad Tanker og Handlinger angaar. Hvis det gaar jer saaledes, vil jeg tro, at I er paa god Vej fremad, og saa tør jeg ogsaa nok til jer sige to Ting, der ligger mig paa Hjerte.

Det første er dette: Bliv ikke hængende i Spejderlivet saaledes, at I kun bliver glade og gode Dreng, men læg Planer fremad og husk, at der er meget at gøre og lære og kæmpe med for den unge Mand, der sætter sig det Maal at blive til noget og at evne at udrette noget. Der er i det lange Løb kun virkelig Glæde ved at vinde sine Sejre paa den Kampplads, hvor man hører til i det virkelige Liv. Men ryst aldrig Spejderen af Ærmet: Han der tør gaa i Spidsen og selv tage Tørnen, og han der elsker Teltet og den lyse Sommernat.

Det andet er dette: Bevar jeres Troskab mod Troppen. Ikke blot som det Sted, hvor I selv gerne kommer og er med, som da I var Dreng, men som det Sted, hvor hvert Aar en Flok nye Dreng kommer ind for at udvikle sig og styrkes og lære Spejderlov og Spejderliv at kende. Gør det saa godt I kan som Førere eller som store Kammerater. Tro mig (som forøvrigt er vis paa, at I véd det godt selv): Den lille Smule, man kan gøre for at lade det, man selv har været glad for og stolt af, leve videre hos sine mindre Kammerater, er mere værd for én selv og mere udviklende end den største Sejr over en anden Trop.

Klavs Vedel.

Fire af Korpsets kendte Mænd — i Karikatur.

Korpsets Kassierer, Direktør
J. Raun.

Rektor Hartog Møller, Chef
for Hellerup Divisionen.

Oberstløjtnant Wohlth, Chef
for Nørrejyske Division.

Overretssagf. H. P. V. Haghefell.
Formand for Københavns
Divisionens Raad.

Bær, spiselige Rødder m. m.

Der er adskillige Negerstammer, hvor det er Skik, at de halv voksne Drengene enkeltvis bliver sendt ud i Skoven, nøgne men hvidmalede, med den Besked, at de ikke maa komme hjem, før den hvide Farve er slidt af; den kan nemlig ikke vaskes af. Og saa er der endda det at bemærke, at enhver, der møder en saadan hvidmalet Dreng, har Lov til at dræbe ham. Drengene

Blaabær

skal altsaa klare sig helt alene i længere Tid og derved bevise, at de er værdige til at optages i Mændenes Kreds. Faren for at dø af Sult er ikke saa stor i Troperne, hvor der er fuldt op af Dyr og spiselige Frugter, men saa mange flere Farer lurar fra vilde

civiliserede Land kender Dyr. Her i vort lille, man jo ikke den Slags skræppe Prøver for Drengene, men Spørgsmaalet er nu, om en Dreng kunde klare sig — hvad Maden angaar —, hvis han blev sendt ud i en dansk Skov og skulde opholde sig her f. Eks. i en Maaned. Havde han et Gevær og Patroner kunde han sagtens, — men selv om han manglede disse nyttige Genstande, skulde det kunne lade sig gøre, i alt Fald paa denne Aarstid.

Jeg har ogsaa læst om Folk, der var flygtet fra Fængsler eller Opdragelsesanstalter, og som har klaret sig i lang Tid ved at leve af „Bær og spiselige Rødder“. De „spiselige Rødder“ vil jeg ikke garantere for, men der er alligevel meget, som med Fordel kan puttes i en sulten Mave.

Nu er Hindbær, Jordbær og Blaabær forbi, men de vilde Æbler er ikke saa daarlige endda, selvom de er noget sure. Langs Gærder og i Kratskov kan man finde Brombær, en herlig Spise. Og saa de vilde Rosenbuskes Hyben lokker med deres smukke, røde Farver, og de kan storartet bruges. Man laver en dejlig Suppe af de tørrede Frugter ved at koge dem og si alt fast fra. Men man maa endelig bruge en fin Si, for løber noget af Kjødet eller Haarene med igen, faar man Kløpudver i Halsen, — hvilket er højst ubehageligt.

Sort Nat skygge

Som Salatblade kan man bruge de unge Blade af Mælkebøtten. Salaten, lavet til paa samme Maade som den almindelige „Hovedsalat“, er en yndet Ret i Frankrig. Paa samme Maade kan man bruge Bladene af Vaarsalat, der er en lille uanselig, blaa Blomst, som vokser tidligt paa Sommeren paa Gærder. Som Spinat kan Bladene af Syre (*Rumex acetosa*) — ikke Skovsyre — anvendes, samt Bladene af tykbladet Ærenpris, der findes i vaade Grøfter.

Kvalkveds (*Ulfsrøn*) røde Frugter kan ikke spises, ligesom man maa vogte sig vel for at spise den blaablomstrede bittersød Nat skygges Bær; de er skinnende, indbydende og røde, men de er giftige og giver stærk Kvalme, Opkastninger og Diarrhoe.

Røvlingebær skulde man nok kunne finde endnu. De er ikke saa velsmagende, men kan godt lække en sulten og tørstig Sjæl, naar man spytter Kerner og Skaller ud. Tænk ikke blot paa Bærene, men læg ogsaa Mærke til Plantens smaa, tætsiddende, naaleformede, læderagtige Blade, der holder sig grønne om Vinteren to-tre Aar igennem, og som paa Undersiden har en Fure, der er dækket af Haar og danner en hvidlig Stribe.

Tyttebær

Bedre er Mosebølle, som ikke er en Bandit, der ligger paa Lur i Moserne, men en Plante med omvendt ægformede, helrandede Blade, hvis Overside er mørkegrøn, medens Undersiden er blaagrøn. Den fælder Bladene om Efteraaret og er saaledes ikke vintergrøn. Bærene kan være af en lidt forskellig Form, kuglerunde, pæreformede eller afrundet firkantede og af Størrelse som Blaabær, sorte med blaa Dug, men da de indeholder en farveløs Saft, bliver man ikke blaa om Munden af at spise dem. Nyder man for mange, siges det, at de kan fremkalde Svimmelhed.

Tyttebær og Tranebær er sure, men kan dog udmærket spises. Som Syltetøj og Frugtgrød er begge Dele en Delikatesse. Rønnebær er som bekendt ogsaa sure. Men Rønnebærgelé er storartet. Hvidtjørnens Bær skal helst have Frost. De røde Tjørnebær smager dog ikke daarligt nu, men der er megen Forskel paa Velsmagen af Bærene fra forskellige Buske. Slaaenbær („Snærpebær“ hedder de ogsaa, fordi de snærper Munden sammen) skal ligeledes være frosne. Saa er de gode til at lave Vin af.

At Hasselnødder er gode, behøver ikke

nævnes. Desværre er det saa sjældent „Nøddeaar“, og som oftest bliver Nødderne plukket af uforstandige Mennesker, før de er modne. Men Nødder er vel nok de bedste af Efteraarets vilde Frugter.

Bøgens Frugter („Bog“) er rigtig gode, naar man piller Skallen af, men for stor Graadighed kan straffes med Hovedpine og Kvalme. „Manna“ — Elmens Frugter — indeholder en lille spiselig Kerne, men man er næsten sulten igen, før man bliver mæt af det Maaltid!

Spiselige Rødder af vildtvoksende Planter skal man helst ikke gaa i Lag med. De fleste kommer nemlig fra Skærmpantefamilien, der indeholder en hel Del Gifftplanter, og hvor Arterne ligner hinanden i uhyggelig Grad.

Giftige er Hundepersille („vild Persille“) og Vandplanterne Mærke og Gifttyde; den sidste har en knoldet Rod med nogle Hulrum indeni, som lugter og smager sødt. Man bør dog ikke prøve Smagen, for de er giftige.

Jeg vil i samme Forbindelse indskyde en alvorlig Advarsel. Tyg aldrig paa Græsstraa eller Kornaks, og spis aldrig raa Kerner. Man kan faa den saakaldte „Straalesvamp“ i sig, og den kan fremkalde meget farlige Sygdomme i Halsen og Maven. Det kan være Livet om at gøre.

Svampe.

En fortræffelig Spise om Efteraaret er Svampene, men der er det kedelige ved Svampejagt, at den er farlig. Flere Svampe er saa farlige, at det betyder Døden at spise dem. Lad mig straks sige, at der findes ingen — absolut ingen — anden Maade, hvorved de giftige Svampe kan kendes fra de spiselige, end at man kender de enkelte

Svampes Udseende. Finder man én, som man ikke er sikker paa at kende, bør den aldrig — absolut aldrig — tages med som spiselig. Alle Regler, med at giftige Svampe gør en Splvske sort, hvis den koges sammen med Svampene, at giftige Svampe har en særlig Lugt eller en særlig Farve (den giftigste er hvid som Champignons!) er forkerte. At Dyr ikke spiser giftige Svampe, er heller ikke rigtigt, saa lidt som det nytter at kaste det første Hold Vand, som Svampene er kogt i, væk. Det eneste, der duer, er at kende de spiselige Svampe — og deres „Dobbeltgænger“.

Der er nemlig det mærkelige, at mange spiselige Svampe har en udpræget og meget farlig Lighed med visse giftige Arter.

Den sikreste Svamp at indsamle er den æggeblommefarvede Vingesvamp (Kantarel). Den har ingen Dobbeltgænger, og den smager udmærket.

Ager- og Mark-Champignonerne er gode og særdeles velsmagende Svampe, men deres Dob-

beltgænger er den overordentlig giftige, løgknoldede Fluesvamp, der ganske ligner de unge Champignoner, mens den selv er ung; dog findes den uhyre sjældent paa aabent Land (Marker), hvor man ofte finder Champignoner, men er almindelig i Skove og Lunde. Da mange samler Champignoner, skal Kendetegnene mellem den spiselige Champignon og den giftige Fluesvamp gives her:

Lyse Champignoner.

Sporerne mørkebrune, purpurfarvede.

Bladene snart graarøde, tildels sorte.

Stokken kan være noget udvidet forneden, men har ingen fri Kant eller Pose.

Hatten aldrig klæbrig.

Hat og Stok bliver efter nogen Tid gultpittede paa Steder, hvor de har været berørt.

Lugten mild og behagelig, aldrig som Ræddiker.

Lyse Fluesvampe.

Sporerne hvide.

Bladene bestandig hvide.

Stokken forneden løgformet

og opsvulmet og forsynet med en fri Kant eller en Pose med fri Rande.

Hatten noget klæbrig.

Hat og Stok forandrer ikke Farve ved Berøring.

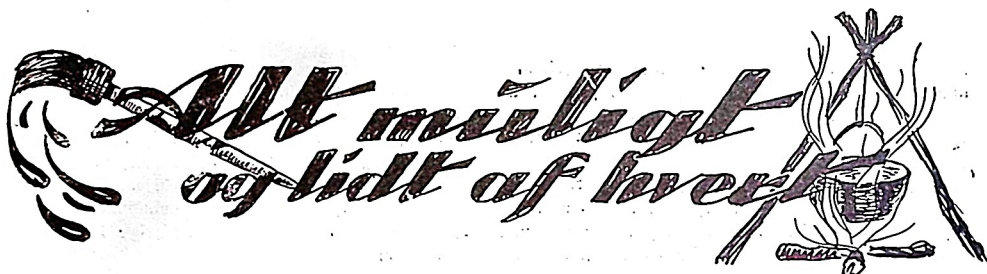
Lugten svag eller som Ræddiker.

$\frac{1}{2}$ — ni Tiendelede — af Svampeforgiftninger stammer fra Fejltagelser mellem Champignon og løgknoldet Fluesvamp. Det er vor giftigste Svamp.

En tredje spiselig og god Svamp er den spiselige Rørhat. En Rørhat kendes paa de mange smaa Rør, der næsten kun ses som Prikker paa Undersiden af Hatten. Den mangler altsaa Bladene (Lamellerne) paa Undersiden af Hatten. Der findes ogsaa giftige Rørhatte, men de er ret lette at kende fra den spiselige. Denne kendes paa, at Hatten ligner en Over-Kryddertvebak. Rørhaten er hos unge hvidligt, senere gulligt, til sidst grønlig-gult. Den giftige Galde-Rørhat er sjælden og kendes fra den spiselige ved sin bitre Smag, paa de rødlige Rørmunding, mens den spiselige har — som før sagt — hvide, gule eller grønlig-gule. Den giftige Indigo-Rørhat har ogsaa ligesom den giftige Galde-Rørhat røde Rørmunding, ja, hele Røret er rødt, og det indre Kød bliver blaat, naar det udsættes for Luftens Paavirkning.

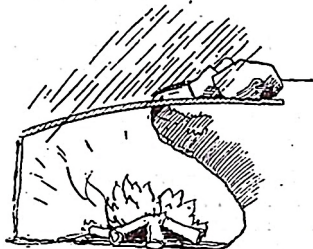
Vore Støvbolde er spiselige, men kun mens de er unge, saa er de hvide og faste i Kødet. De har ingen „Dobbeltgænger“.

Den voksne, spiselige Rørhat er tit „ormstucken“ og sneglespist. Man bør derfor tage de unge. (Fortsættes Side 25).

Baaltænding i Regnvejr.

Tegningen viser bedre end Ord, hvorledes man kan klare sig, dersom det regner meget slemt.

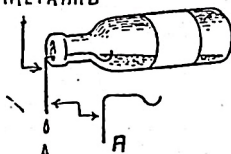
Et Stykke Bark anbringes over Ilden og holdes paa Plads af et Par Sten.

*

En snild Draabetæller.

Form et lille Stykke Metaltraad som vist ved A.

STAALTRAAD

Anbring den i Flaskehalsen, og du vil forbavses over saa pænt Draaberne følger Traaden, naar du hælder Flasken. Denne Metode egner sig specielt, naar du skal fylde Benzin paa din Faders Cigartænder.

*

Savbeskytter.

Skal du medbringe en Sav i Lejr, hvad der jo ikke er ualmindeligt i Standlejr, lav saa en Savbeskytter, som vist her. Man benytter et Stykke

Træ lidt længere end Savklingen, ca. 2 cm bredt og 2 cm højt, og skærer en Rille paa langs midt heri. Rillen skal være saa dyb, at Savtænderne lige skjules. To Huller bores ved Enderne og et Stykke Metaltraad stikkes igennem hvert Hul og

formes saaledes, at de kan holde Beskytteren fast til Saven.

*

Propper.

Hvor ofte hænder det ikke, at man, fordi man har glemt Proptrækkeren hjemme, maa presse Proppen ned i Flasken. — Skal Flasken saa benyttes igen, er det ingen let Sag at faa Proppen op igen.

Som vist paa Tegningen kan det imidlertid nok lade sig gøre ved Hjælp af det Stykke Sejlgarn, du altid har i Lommen.

Hvis du skal aabne en Flaske med Kapsel, kan du bruge den ene Del af Spændet paa dit Spejdebælte som Oplukker.

*

Lejrbaalsstol.

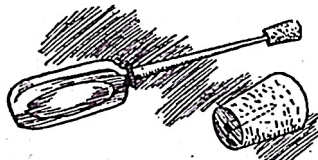
Billedet forklarer sig selv. Selve Sædet laves af et sammensplejset Reb, hvorover der er syet et Stykke Sejldug, saaledes at de tre Hjørner

er fri. Stolen er ogsaa velanvendelig i Tropslokalet. „Stolebenene“ bør være ret solide, saa de kan taale det Hak, hvori Sædet skal anbringes, uden at flække.

*

Oliekanden.

Saaledes bør du altid opbevare din Smørekande, saa er du sikker paa, at Olien ikke løber fra dig.

M. C.

Paa Udkig i Naturen

Den danske Bjørn eller Grævling.

Jeg fandt forleden Dag en død Grævling i Skoven. Hvad den var død af, véd jeg ikke. Den var ganske frisk men ikke varm og bar ikke Tegn af Slag, Bid eller Skud. Den laa lige ved Nedgangen til sin Grav, og friske Spor i den nylig opgravede Jord vidnede om Liv for ikke ret lang Tid siden. Den lignede mest af alt en lavbenet Bjørn og laa, som om den var faldet i Søvn.

Jeg havde god Lejlighed til at betragte dens tynde Pels med de lange karakteristiske sorte og hvide Haar, den Slags, som en Del af jer maa-

ske kender fra jeres Faders Barberkost —, og jeg tænkte paa, hvormange Gange et saadant enkelt Haar's Tilstedeværelse i Overkanten af en „Grav“ havde givet mig Vished om, at det var „Brokken“ og ikke Mikkel, der beboede den underjordiske Lejlighed. Og jeg vendte dens brede Lab om og saa de lange, krummede Negle — gamle Kendinge fra den karakteristiske „Grævlingefod“ fra Gipssporingen. — Sikken et glimrende Graveredskab, — intet Under, at der altid ligger Bjerge af Jord uden for Grævlingsens Bo; den er

en første Klasses Graver. Jeg saa en Gang en Grævling i fuld Gang med Arbejdet, — den mærkede ikke mig, skønt jeg kun laa 4—5 Meter fra den: Først kom Halen til Syne i Rørets Aabning, og noget Jord røg ud, derefter var hele Kalorius fremme, og jeg saa nu, hvorledes den først gravede Jorden løs med Forpoterne og derefter skubbede den hen til Bagpoterne, der saa med kraftige Sæt sendte Jordmasserne et godt Stykke bort. Man siger, at en Grævling kan grave sig i Jorden i Løbet af et Par Minutter.

Jeg har allerede nævnt, at Tilstedeværelsen af et Grævlingehaar var et sikkert, og de store Jordmasser et nogenlunde sikkert Kendetegn paa en Grævlingegrav. Men I skal lægge Mærke

til, naar I næste Gang støder paa en Grav i Skoven, om der ikke i den opgravede Jord findes ligesom en let snoet Fure ned mod Aabningen, for en saadan Fure, der ligner en Boldrutschebane af den Slags, som smaa Drenge laver i Sandkasserne, er typisk for Grævlingegraven. Men prøv forøvrigt at lægge jer plat ned paa Maven med Næsen ned i Røret og lugt. Ræven lugter af „Rovdyrbur“, men Grævlingen stinker meget værre, og har I én Gang faaet den ramme Lugt i Næsen, vil I let kende den i Fremtiden! — Jeg har en Gang kogt en Grævling. Det foregik i fri Luft, men kun ved at ryge meget kraftigt paa en lang Bondepibe kunde jeg holde ud

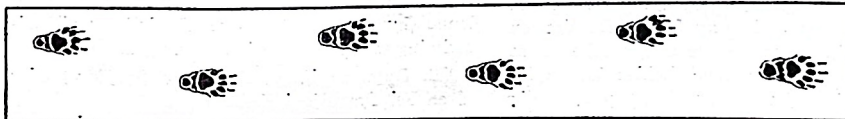
Grævlingen "gaar" ud.

kort paa mine Støvler.

Grævlingsens Kranium er let kendeligt paa dets solide Bygning og den meget fremtrædende „Kam“, men et godt, praktisk Kendetegn er, at Underkæben altid hænger fast, hvilket blandt andet ikke er Tilfældet hos Ræven. Tænderne er særdeles veludviklede, og Grævlingen kan bide godt fra sig, selv om den i det daglige er en yderst fredsommelig Fyr. Det sker, at Folk flygter fra en hvassende Grævling, og Jægere fortæller, at man skal gaa med Trækul i Støvlerne paa Grævlingejagt, for hvis Daksen bider i Benene og saa hører Kullene knuses, tror den, at den er naaet til Knoglerne og holder op! Men det er som sagt Jægerne, der fortæller det! Tro

ikke paa Historien. I kan trygt iagttage vor lille,

(Forts. S. 14.)

DYREFOTOGRAFERING

Paa Opfordring af „Spejdernes Magasin“ har jeg forsøgt at tage Fuglebilleder med et Brownie $6\frac{1}{2} \times 11$, et ganske billigt Apparat, som mange Spejdere er i Besiddelse af. Maaske en og anden kunde have lidt Nytte af de Erfaringer, jeg allerede har gjort. Det er nødvendigt at anskaffe en Portrætlinse (koster Kr. 3,00), da Billederne ellers

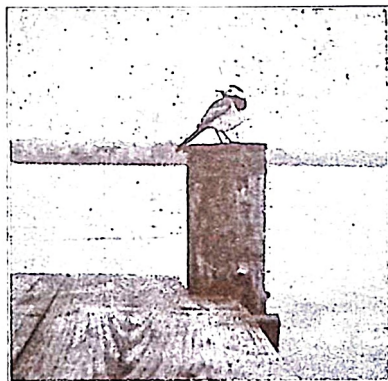
Objekt og konstaterede ved at holde den under Observation, hvor den jævnligt holdt af at sidde. Derpaa anbragte jeg Apparatet i passende Afstand fra Stedet men urokkelig fast. Jeg har et lille Stativ, som kan fastskrues paa alt muligt; et saadant kan faas til Købs. En lang, tynd Snor førte jeg gennem nogle Øskner, som jeg skruede

Ugleungen.

vil blive for smaa og uklare. Endvidere kan jeg stærkt anbefale at bruge en „Lysstærk Film“, der koster omtrent det samme som almindelig Film. Man opnaar derved, at man lettere kan tage Billeder i mindre god Belysning, og i stærk Belysning kan man blænde og derved opnaa skarpere Billeder.

Paa Apparatets Udløser borede jeg et lille Hul beregnet til at fastgøre en Snor i til at udløse Apparatet med. Jeg valgte saa en Vipstjert som

Vipstjerten.

fast forskellige Steder; jeg havde saa blot at afvente Vipstjertens Ankomst. Det varede omtrent $1\frac{1}{2}$ Dag, inden det lykkedes mig at faa taget et Billede, men Resultatet var over Forventning godt og kan sikkert blive bedre, naar jeg faar mere Erfaring. Jeg tror, man saa vidt muligt skal have en lys Baggrund. Man bør altid skrive ned, hvilken Belysning og Blænder m.m., man har benyttet, for at kunne gøre Resultatet bedre næste Gang. V. Prior, 5. Øbro.

graa Bjørn. Den er ikke særlig sky, saa man kan let komme den paa nært Hold. Og den er meget fornøjelig at kigge paa.

Opgaven fra sidste Gang.

Som I maaske husker, lød Opgaven sidste Gang paa, at I skulde sende mig: et Gipsaftryk af et Grævlingspor, en Pindsvineknop og et Harekranium inden den 1. Juli. Det var ingen let Opgave, men den blev ikke lettere derved, at Pindsvineknoppen ikke er sprunget ud før efter den 1. Juli!! Nu blomstrer den og har gjort det en Maanedstid. Naa, men den er altsaa ikke til at klare, jeg giver jer en uforbeholden Undskyldning og skal love jer at være mere paapasselig en anden Gang.

Septemberopgaven.

Inden den 18. September indsendes til Hyldehuset, Hornbæk:

Et Gipsaftryk af et Grævlingspor,
Et Stykke Lærkebark,
En Slaaenfrugt.

Grævlingen bliver vist den sværeste, men den er „ude“ til Slutningen af November, saa Muligheden er der, og der er Grævlings næsten alle Vegne, dog ikke paa Bornholm, Jeg udsætter denne Gang tre Teltlygter til Fordeling ved Lodtrækning mellem de rigtige Løsninger.

NB. Opgaven løses af enkelte Spejdere, eller af en hel Patrulje i Fællesskab.

Jens Hvass.

Chundra Lal's Fejghed.

Af John D. Strange. — Efter „Boys Life“
ved O. W. P.

Gary Chester skød Teltfligene til Side og listede sig ind paa Tærne, men hans Forsigtighed var ganske overflødig, thi hans Onkel laa lysvaagen. Paa den smalle Feltseng laa den syge Mand og stirrede med de glasagtige Øjne op paa Teltlugen, i det ene Minut skælvende af Kuldegysninger og i det næste kastende Tæpperne til Side med de rystende Hænder, medens Sveden i Tusinde smaa Draaber ligesom Dugperler dækkede hans Pande.

Holingwood Sahib, Civil-Guvernør over Jundpohr Distriktet — et Land saa stort som hele England og Irland — laa og kæmpede med et frygteligt Anfald af Malaria.

Gary Chester var Søn af Holingwoods Søster, som var gift med en amerikansk Oberst, og den unge Mand havde efter mange Overtalelser faaet sine Forældre til at gaa med paa, at han modtog Onkelens Indbydelse til en 6 Maaneders Ferietur sammen med denne paa Inspektionsrejse i Distriktet. Og som naturligt var, havde Gary indstillet sig paa at bringe mest muligt ud af denne Chance i Retning af spændende Oplevelser, inden han i de følgende 3 Aar skulde begrave sig selv i et af Amerikas Universiteter.

Turen havde bragt dem op i den nordvestlige Del af Landet, hvor der var særlig god Jagt, og de havde nærmet sig stærkt til det ensomme Khybu-Pas igennem et øde Land, hvor de sjældent havde mødt en levende Sjæl udover de enkelte Ørkennomader, som i Almindelighed flygtede bort, saasnart de fremmede viste sig.

Men nu var de bleven standset af Onkelens voldsomme Malariaanfald, og Dagene var gaaet langsomt for Gary, selv om han havde faaet nogen Adspredelse ved at overtage den indfødte Tjeners Rolle som Sygeplejer.

En Morgen, medens Gary var ved at ordne Patienten, blev Teltlugen pludselig revet til Side, og en lille, stygt udseende Indier med Braknæse og en flaaet og tilsmudset Khaki-Uniform pressede sig ind i Teltet, fulgt i Hælene af Chundra Lal, Guvernørens Tjener.

Chundra Lal skulede til den lille Mandsling, som var sluppet udenom ham og naaet ind i Holingwoods private Telt.

„Undskyld, Sahib,“ sagde den høje, kraftige Chundra Lal, „jeg sagde til denne beskidte Hund, at du var for syg til at tale med ham, men han

„Jeg er bange for, hvad der skal komme“, sagde Inderen.

sagde, at han havde en meget vigtig Meddelelse, og inden jeg kunde forhindre det, løb han ind i Teltet. Ønsker Sahib, at jeg skal kaste ham ud?”

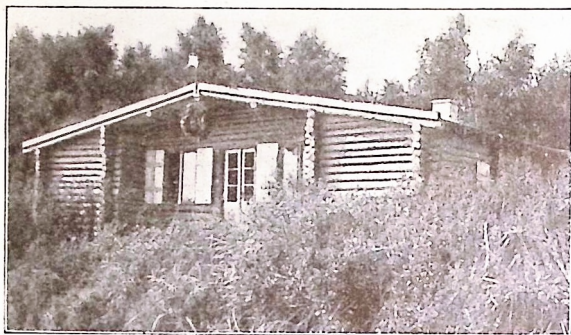
„Nej, lad mig først høre, hvad han har at sige. — Tal, Mand.“

Manden begyndte straks: „Oh, Sahib, jeg er fra Fort Dargas i Kyber. For to Nætter siden fik vi Besked om, at disse Slyngler og Sønner af Slyngler, Wairiserne, nærmede sig nordfra. Vi fik lige Tid til at lukke Portene, og de var over os i Tusindvis. Og godt bevæbened var de, med Rifler og „Latterbøsser“ (Rekylgeværer). Vi har dræbt en Del af Kvindeflokken, men de er mange, og vi er faa. Nu har de lejet sig for at sulte os ud, thi de ved, at vi har meget lidt at spise og endnu mindre Vand. Obersten Sahib prøvede først at kalde Hjælp gennem den talende Traad, men Slynglerne havde skaaret den over. Saa var der intet andet at gøre end at sende een af os hen til Sahib'erne. I Nat krøb jeg ud, og skønt de saa mig og skød paa mig, naaede jeg herhen. Og nu, oh Sahib, maa du handle.“

„Naah,“ sagde Guvernøren, og hans Øjne var ikke veget fra Taleren under hele Meddelelsen, „hvis dette er Sandhed, hvor er saa Seddelen fra Obersten Sahib, saa jeg kan læse det fra hans egen Haand?”

(Fortælltes Side 28.)

NOGLE AF VORE SMUKKE HYTTER

Flensborg Spejdernes Hus ved Kolluna.

„Blokhytten“ tilhørende Kogetroppen.

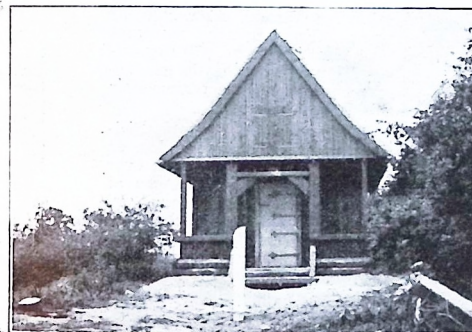
„Kong Magnus Troppen“s Hus i Nørheden af Vejen.

Ringsted Troppshus.

„Storedam“, Korpsets Gilwell-Center.

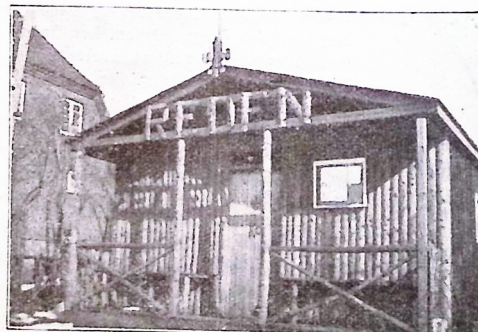
„Kildebakken“, Roskilde.

Braaskov Troppens Hus.

Vandrehytten paa Storedam.

„Reaen“ 1. Hornslet Trop.

1. Valby Trops Hus ved gl. Køge Landevej i København.

„Kulsøterhytten“ i Hillerød.

Fra Divisionerne

XV. AARG.

SEPTEMBER

MCMXXXI

FYENSLØBET

3. Odense Trops Beretning.

Onsdag den 13. Maj Kl. 8 $\frac{1}{2}$ startede 3. Odense Trops 6 Mands Hold til Fyensløbet.

Den første Ordre lød: Følg Ruten Odense — Fraugde — Rolfsted — Herrested — Ravnholdt — Ryslinge — Ringe.

Vi kom godt af Sted og holdt en god Fart hele Vejen, saa at vi, efter at have kørt ca. 27 km, overhalede et andet Hold, som var startet en halv Time før os. Vi ankom som første Hold til Ringe Kl. 22,03, og dér skulde vi efter Ordre indfinde os paa Højskolehjemmet. Bagagen blev straks undersøgt, og derefter blev der stillet 10 temmelig vanskelige Spørgsmaal.

Efter at have besvaret 8 af Spørgsmaalene fik vi opgivet et Signalement paa en Mand, som det gjaldt om at kunne genkende, naar vi traf paa ham i Natens Løb. Endvidere fik vi udleveret en rød Seddel, som skulde lægges ned i en Cigarkasse paa et nærmere angivet Sted, og vi skulde derefter køre til Indkørselen ved Spbysgård paa den vestlige Bred af Søen.

Der blev vi modtaget af tre Dommere, som gav os tre Stænger og noget Reb. Stængerne skulde vi surre sammen til en Flagstang, gøre Flagline og Barduner fast til den, rejse den og hejse et Haandklæde, der skulde forestille et Flag.

Saa opdagede vi pludselig, at der blev signaleret til os fra den anden Side af Søen og trods megen Nervøsitet og lidt Forvirring, inden vi fik en Blyant klar til Nedskrivning, modtog vi ved Lygte en Morsedepeche, i hvilken der stod, hvilken Vej vi skulde følge videre. Vi sprang straks paa Cyklerne med fornyet Energi. Det var nu bælgrødt, og vi havde Besvær med at finde Vejen. Det var en skrap Vej — Skærver og atter Skærver — Markvej med Hjulspor o. s. v.

Omsider kom vi dog til Maalet: 15,2 km Stenen ved Odense — Faaborg Landevejen og fandt dér et Spor, som vi skulde følge. Ved Stenen var der en Melding, hvori der stod: Følg dette Spor og længere nede:

Fløjt i Modgang Helt pæn Opmuntring

Vi fulgte Sporet, som førte os med Cykler og Bagage over Marker, gennem Krat, Grusgrave, nygødet Mark og videre gennem Tømmerholt Skov til en Lejrplads. Lidt Hud og Tøj havde vi jo maattet efterlade i Tjørnene, og næste Dag kunde vi glæde os over Sand i Forhjulene.

Senere erfarede vi, at adskillige Hold havde Vanskelighed ved Sporingen. Saaledes gik det et Hold, som, da de kom til Grusgravene, ikke kunde finde videre. Nu huskede de Mottoet paa Meldingen: Fløjt i Modgang! Tog deres Fløjter frem og fløjtede skiftevis omtrent en halv Time, indtil et Par behjertede Dommere svedende og ængstelige kom løbende til, da de troede, der var sket et Ulykkestilfælde.

de; de hjalp saa Holdet videre.

Vi blev purret tidlig om Morgen og skulde nu lave Morgenmad og bryde Lejren. Straks efter blev vi sendt til en ny Opgave, som bestod i at opgive Navnene paa tyve forskellige Blade og Urter. Under denne Opgave blev et Forhjul punkteret og et Frihjul skilt ad. Men i Løbet af kort Tid var det ordnet.

Efter Reparationen kom Dagens morsomste Opgave, nemlig Forcingen af Odense Aa, der paa dette Sted var 10 Meter bred og ca. 2 Meter dyb. Der var stillet en Flaade, bestaaende af nogle Granstammer monteret med fire Oliedunke, til Disposition. Hver Dunk havde en Lækage, saa vi maatte tømme dem adskillige Gange.

Vi fæstede et af vore Redningsreb til Flaaden og lod en Mand drive med Strømmen over til den anden Bred. Ved saa at fæste et andet Redningsreb til Flaaden fik vi Forbindelse med begge Bredder. Cykler og Bagage kom let over; men værre var det for „Mønstrene“, adskillige gik i Baljen, helt eller delvis, og da Flaaden skulde leveres tilbage, maatte en Mand svømme over med den. Dertil blev han

Ny Vandrehytte paa Bornholm.

Bornholm øver en særlig Tiltrækning paa alle Spejdere. For dem, som endnu ikke har været der, staar den lille Klippe som alle Sommergængers Maal, og for dem, der har været saa lykkelige at tilbringe en Sommerlejr derovre, fremkalder alene Navnet Mindet om en Række muntre Dage, hvad enten man kravlede rundt paa Klipperne ved Hammershus eller forgæves søgte at finde Vej gennem Paradisbakkernes Vildnis af Stier.

I lang Tid har vi kun haft en Vandrehytte derovre, Fjældstuaan i Ibsker Højlyng, men det

vil sikkert blive hilst med Glæde, at man nu er i fuld Gang med Opførelsen af en ny. Det er Spejderne i Aakirkeby, som i Foraarsmaanederne har lagt Grunden til den nye Hytte og arbejdet med Bygningen, saaledes at den nu er under Tag. Hytten ligger ved Arnager, mellem 9 og 10 Kilometerstenene paa Sdr. Landevej helt ude ved Vandet og med smuk Udsigt.

I Løbet af Sommeren vil Hytten blive færdig, og saa rummer den ialt 20 Sovepladser. Nøglen faas ved Henvendelse til Installatør Gunnar Smidt, Aakirkeby.

Københavns Divisionen

afholder Haandboldturnering mellem Tropskold Søndag d. 4. Okt. Kl. 9 i Fælledparken (udfor Idrætshuset). Gruppe I: Spejdere under 15 Aar, Gruppe II: Spejdere over 15 Aar.

Anmeldelse sendes til Divisionschefen, Gl. Torv 24, senest 30. September.

Den første Mandag i hver Maaned afholder Divisionen Møde for Trops- og Flokfrøere med Assisterter samt Rovere. Første Møde Mandag d. 7. Sept. Kl. 8, Gl. Torv 24, Foredrag af Pastor Fr. Lerche om Agitation, derefter Diskussion og Thedrikning.

Tropsnyt.

Ved Midtjydske Divisions Foraarsturnering lykkedes det 3. Aarhus Trop at tilkæmpe sig Rævehalen med 84,1 Points mod 5. Aarhus med 80 Points.

7. Odense Trop udgiver hver Maaned et smukt og omfangsrigt Tropsblad, „Syvtallet“, der baade indeholder Trop- og Flokmeddelelser og forskellige instruktive Artikler. Det er et godt Blad!

Christian II's Trop, Nyborg, har ligget i Lejr paa den idylliske Enebærødd. Tropsfrøeren og to Spejdere samt en grøn Spejder har paa Cykle gennemkrydset Jugoslavien paa 5 Uger, ca. 1100 km. Turen kostede 400 Kr. for hver.

Bonde.

valgt, der havde faaet den største Dukkert. Det hele gik med Liv og Humør, og snart efter var vi paa Vej igen efter at have modtaget en ny Ordre:

Følg Ruten: Verninge — Tommerup — Skovstrup — Frøbjerg. Da vi var godt udhvilede fra den foregaaende Dags Strabadser kom vi ret hurtigt frem.

Paa Vejen til Frøbjerg var der ingen Opgaver; men da vi Aftenen i Forvejen havde faaet opgivet et Signalement paa en Person, og endnu ikke havde fundet ham, søgte vi ham i enhver forbigaaende. Paa en Bakke saa vi en Mand, hvis Cykle var punkteret. Vi tilbød ham Hjælp; men da Punkteringen kun var fingeret, fik vi straks efter Lov til at køre videre. Den havarede Cyklist var imidlertid den

KØBENHAVNS DIVISIONENS PINSETURNERING

Der var Liv og glæde Dage paa Høje Sandbjerg nær Holte, da Københavns Divisionen i Pinsen holdt Patruljeturnering. Ialt deltog 60 Patruljer og ca. 40 Dommere og Arrangører, og det var et imponerende Syn at skue ud over de 100 Telte, der i Løbet af en Aften var blevet rejst.

Umiddelbart efter Morgenparaden Pinsedag begyndte Strabadserne med Forhinderingsløb med fæle Sporinger, Cyklereparationer, Samaritergerning o. m. a., ja, end ikke en Automobilulykke manglede. (Det forlød senere i Lejren, at en Dame, der tilfældig var kommet forbi, havde givet sig til at skrike, da hun saa den „forulykkede“). Løbet skulde kunne gennemføres paa 3 Timer, men flere Patruljer var baade 7 og 8 Timer om det, —

de vilde igennem, og de kom det.

Efter Forhinderingsløbet kom Turen til Enkeltmandsopgaverne, og her maatte atter alle Spejderne igennem alle de forskellige Grene som Madlavning, Signalering, Botanisering og Første Hjælp.

Lejrspøt og Turn-out var naturligvis løbende Konkurrencer under hele Lejrperioden.

2. Pinsedag fortsatte man, hvor man slap den foregaaende Dag, men Kl. 15 stod alle 400 Mand opstillet til Afslutning i spændt Forventning om Resultaterne. Disse blev:

3. Vesterbro Falke-Patrulje, bedste Patrulje.

3. Vesterbro 1. Patrulje Nr. 2.

3. Vesterbro 5. Patrulje Nr. 3.

Mand, vi havde modtaget Signalementet paa.

Ved Ankomsten til Frøbjerg fik vi en ny Opgave i Form af første Hjælp ved et Biluheld. To Spejdere laa under Bilen og saa meget lidende ud, og det viste sig, at den ene havde aabent Benbrud, og den anden havde Kraniebrud og brækket venstre Underarm. Imedens to Spejdere signalerede Anmodning om Hjælp, da der ingen Telefon var, gav de andre sig i Lag med at lappe de tilskadekomne sammen efter alle Kunstens Regler, og efter Behandlingen var de atter sunde og raske samt glade over, at det var overstaet.

Efter Opgaven fik vi Ordre til at melde os til den sidste Dommer, som var posteret ved Lejrpladsen.

Fyens-Løbet var nu sluttet. Det havde været en streng men interessant Tur, som bød paa mange Overraskelser, men Holdet, der bestod af gamle, omtrent jævnaldrende og godt samarbejdende Spejdere, tog Turen med et straalende Gaa-paa Humør.

Resten af Eftermiddagen gik Holdet i én stor Spænding, som først udløstes, da vi fik tilkendt Vinderpræmien, som bestod i en Sølvplade samt en forniklet Skovmandsskæ med poleret Skæft og Sølvdupsko med Inskription, skænket af Divisionsraadets Formand, Grosserer Rasmussen, Odense. Øksen skal vindes tre Aar for at blive Troppens Ejendom, og 3. Odense er fast besluttet paa, at den skal blive hængende i Troppens nyopførte Blokhus.

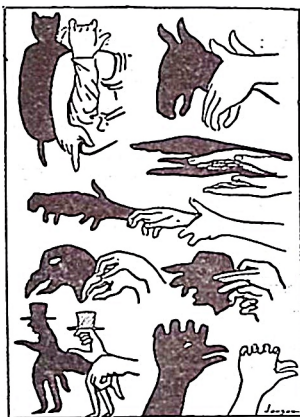

Skygebilleder.

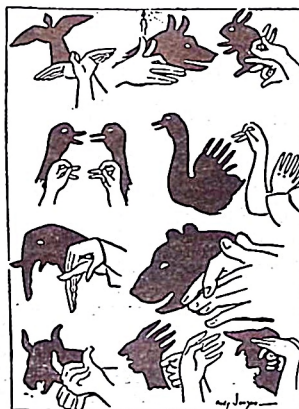
Har I nogensinde prøvet at lave Skygebilleder? Det er vældig morsomt. — Imellem Tilskuerne og den, der laver Billederne, anbringer man et udspændt Lagen. Et Stykke bag ved Lagenet staar en stærkt ly-

en eller anden Ting ind imellem Lampen og Lagenet, vil der paa dette blive kastet en skarp Skygge. Se paa disse Billeder, hvor let man kan lave mange morsomme Dyr kun ved Hjælp af Hænderne.

Man kan ogsaa skære forskellige Figurer ud i

sende Lampe, forsynet med en Skærm, som kaster Lyset hen mod Lagenet. Ellers er der mørkt i Værelset. Hvis man nu fører sine Hænder eller

Pap og derved opnaa at lave endnu mærkeligere Billeder. Men prøv selv — og faa jeres Fader til at hjælpe jer, saa vil I nok faa Fornøjelse af det.

SKELSKØR ULVEFLOK

I Tropslokalet.

Paa Tur.

Danske Spejdere!

Drik Stjerne Cacao!

Fra de fineste Cacaoplantager kommer
de Cacaobønner, som anvendes til Stjerne Cacao

DER er sikkert ikke een af Jer Spejdere, som ikke kender Cacao, men ved I ogsaa, at der er stor Forskel paa de forskellige Cacaosorter? Det ved sikkert kun de færreste af Jer. Og dog forholder det sig saaledes. Forskellen paa de forskellige Kvaliteter Cacao er lige saa stor som Forskellen paa de forskellige Kaffe- og Tekvaliteter.

I Sydamerika, nær ved Ækvator, findes Verdens fineste Cacaoplantager, og det er fra disse, at den Cacao kommer, som vi anvender til Stjerne Cacao. Derfor smager Stjerne Cacao saa godt — derfor besidder den en sjælden Fylde og Aroma — og sidst, men ikke mindst

vigtigt, derfor er den saa sund og nærende. De ædle Cacaobønner fra dette Distrikt indeholder nemlig den størst mulige Mængde nærende og oplivende Stoffer. Derfor, naar I pakker Rygsækken, glem saa ikke nogle Pakker Stjerne Cacao. Navnet Stjerne Cacao er Jeres Garanti for Produktets Renhed og Fuldkomnethed.

Og der er endnu een Grund til at I bør forlange Stjerne Cacao, og det er, at Stjerne Cacao fremstilles af danske Arbejdere paa en dansk Fabrik, nemlig Galle & Jessens store Chokoladefabrik paa Lyngbyvej i København.

Solen —

den store Kraftkilde — gløder varmere i Troperne end her. — Under dens Strømmeaf Sollys modnes Cacaobønnerne. Af de mest udsøgte Raavarer fra de bedste Plantager fremstilles Stjerne Cacao.

For kun 2 Øre.

Til en Kop Cacao medgaar der for kun 2 Øre Stjerne-Cacao. En $\frac{1}{8}$ kg Pakke koster 50 Øre.

Galle & Jessen's Stjerne Cacao

En Hær paa Millioner af Mus har oversvømmet Sletteegnene langs den transaustralske Jernbane. Stationsforstanderen i Leongatha fortæller, at medens han var beskæftiget med Ekspedition af Jernbanetogene, trængte Tusinder af Mus ind i hans Kontor og begyndte at æde lps paa alt, deriblandt en Pakke med 100 Etpunds-Pengesedler. Alle Huse i Egnen er fyldt med disse ukærkomne Gæster, der ødelægger Møbler, Sengeklæder o. s. v., og Landet er i milevid Udstrækning et Bytte for disse Gnavere.

For nogle Maaneder siden modtog Præsident Hoover i Hvide Hus i Washington Kongen og Dronningen af Siam. Til samme Modtagelse havde Præsidenten tilsagt den 13-aarige Skoledreng Bryan Hutlett fra Colorado.

Under en Snestorm har Bryan reddet fem af sine Skolekammerater fra at omkomme i Sneen. Arbejdet var saa haardt, at han fik Forfrysninger og maatte tilbringe en længere Tid paa et Hospital. Nu, da han var blevet rask, havde Præsidenten inviteret ham til Washington. Paa Banegaarden blev han modtaget med samme Æresbevisninger som de kongelige Gæster. Et af Hvide Hus' Galla-Automobiler kørte Drengen til Residenspalæet, hvor Præsidenten straks efter hans Ankomst spiste en privat Lunch med ham.

Der var bestilt et Luksusværelse paa Byens fineste Hotel til den tapre Bryan; men Præsident Hoover blev saa indtaget i sin unge Gæst, at han afbestilte Værelset og indbød Drengen til at bo i Hvide Hus.

I Milano er der forleden blevet bygget en Undervandsbaad til een Mand. Den er beregnet til at søge efter Vrag paa Havets Bund. Den er 53 Fod lang og 10 Fod i Diameter og er forsynet med to Propeller, der drives frem af en Motor paa 400 HK.

Føreren af denne lille Undervandsbaad, der kun skal anvendes i Fredens Tjeneste, sidder i et Staalkammer, der ligner et Taarn, og i et lignende Kammer bag ham er der Oxygen nok til, at han bliver 60 Timer under Vandet. Undervandsbaaden er udstyret med Søgelys og Telefon.

Ove Holm er blevet valgt til Formand for Korpsets Bestyrelse for et Aar. Kaptajn K. V. Høyer er valgt til Næstformand. Kolonnechef O. Madsen er indvalgt i Forretningsudvalget.

Lord Somers, der er Guvernør i Australien, har fornøylig udtalt: „Alt for mange Mennesker er tilbøjelige til at mene, at der er noget underligt i, at deres Guvernør gaar klædt i Spejderuniform. For mig er Uniformen det ydre Tegn paa, at jeg som Spejder søger at leve efter Spejderloven. Jeg skammer mig ikke for at gaa i Spejderuniform.“

For Penge kan man faa alt, hedder det; men det er ikke sandt. Man kan købe sig:

Mad — men ikke Appetit,
Medicin — men ikke Helbred,
Seng — men ikke Søv, n,
Bøger — men ikke Klogskab,
Pragt — men ikke Tække,
Fornøjelser — men ikke Glæde,
Kammerater — men ikke Venskab,
Tjenere — men ikke Troskab,
Omtale — men ikke Ære,
Rolige Dage — men ikke Fred.

For Penge kan man faa Skallen af alt, men Kærnen kan man ikke købe.

En Trop Spejdere fra Schweiz laa sidste Sommer i Lejr ved Rivieraen. En af Spejderne gik en Dag fredeligt og fiskede Muslinger i Strandskanten, da han pludselig mærkede noget klæbe ved sit Knæ, noget, der baade bed og sved; han troede mindst, det var et Dusin Igler, der sugede hans Blod til sig.

Maaske burde han have benyttet denne enestaaende Lejlighed til zoologiske Studier; men i Stedet valgte han at vræle. Spektaklet var saa kraftigt, at Blæksprutten — det var nemlig en seksarmet Blæksprutte — tog Flugten og gemte sig i et Undervandssmuthul.

De tililende Kammerater begyndte nu, opflammet af den vildeste Blodtørst, en Jagt paa Havuhuret, som de — koste, hvad det vilde — abso-

lut vilde have med sig hjem til Schweiz, hvor det til sene Tider skulde udstilles i Tropslokalet og slaa enhver Mistro til de gamle Spejderes Historier om Oplevelser i det fremmede ned. De fik den ogsaa. Den blev halet op paa en Klippe og tilbørligt beundret; men rimeligvis foretrak den at fortsætte sin fugtige Tilværelse fremfor en 600 km Jernbanetur i et Syltetøjsglas, for pludselig forsvandt den for anden Gang og denne Gang for stedse.

Den danske Realskole „Duborgskolen“ i Flensborg er en meget moderne Skole med baade Skolelæge, Skolekøkken, Badeanstalt, Undervisning i Fag som Maskinskrivning, Stenografi og Bogføring og meget mere, som næppe findes i andre danske Skoler. Den er nu gaaet et Skridt videre, idet den for første Gang har forsøgt en Lejrskole ved Flensborg Fjord.

En Klasse Dreng i 14 Aars Alderen er flyttet ud i et Havehus, og saa gik det løs med Lektier, ganske vist efter Timeplan, men rigtignok en noget anden Timeplan end den sædvanlige. Bl. a. var der daglig Undervisning i Svømning, en daglig Vandre- og Studietur paa 4 Timer, Gennemgang af Gaarsdagens Iagttagelser paa en saadan Tur, Undervisning i Roning og fri Idræt, astronomiske Iagttagelser med hjemmelavede Instrumenter, Maaling af Træers Højde, Bækkes Brede, Orientering ved Hjælp af Kort, Kompas og Lønmur og meget mere, der tidligere har været forbeholdt Spejderne.

Selvfølgelig var der ogsaa Timer, som man maatte benytte efter Behag. Dem benyttede Spejderne i Klassen til at lave en Mønster-Spejderlejr, mens nogle Dreng lavede et veritabelt Fyrtaarn til at lyse for de Elever, der var ude at ro.

For „Duborgskolen“s Vedkommende har Forsøget med Lejrskolen godtgjort, at denne Form for Skolearbejde ikke blot er forsvarlig, men at den for Købstadsbørn tillige er et værdifuldt Supplement til en Række af Skoleplanens Undervisningsfag. Blot burde Skolen have 14 Dage til sin Raadighed, thi selv om der paa 8 Dage kan naas meget, naar Tiden iagttages nøje, saa vilde 14 Dage dog betyde langt rigere Muligheder.

Pa det gamle, fine Gylendals Forlag er udkommet følgende Bøger, som maa antages at have Interesse for Spejdere:

Holger Rützebeck: Absalons By.

Dette er en usædvanlig god, fyldig og fornuftig Beskrivelse af Landets Hovedstad. Spejdere (ikke alene Københavnerne), som bryder sig om at læse andet end spændende Romaner, vil have stort Udbytte af denne Bog.

Harald Tandrup: Togtet til Vulkanen.

Emnet for denne overmaade spændende Beretning er en efter Sigende historisk Begivenhed fra Tordenskjolds Barndom. Harald Tandrup er en udmærket Fortæller. Hans sidste Bog „Lasse“ blev med Rette en Succes.

Edward S. Ellis: Mellem Guldgravere og Indianere.

Det er en rigtig Drengeroman. Handlingen foregaar for ca. 100 Aar siden og drejer sig om en Dreng, der, medens han med sin Onkel er paa Jagt efter Guld, bliver fanget af en Indianerstamme.

Enhver Spejder

bør i Fremtiden
købe

Naturlig Størrelse.

TYGGEGUMMI

Engelsk Fabrikat.

— Faas overalt. —

*

Husk!

England er Danmarks største Aftager paa Verdensmarkedet. Gør Gengæld ved at købe engelske Varer.

ENGELSK-BELGISK VAREIMPORT
ST. KONGENSGADE 75 - TELEF. C. 13251.

Er I allerede begyndt at samle paa det lille dannebrogslarvede Hylster? Vi kan allerede nu betro jer, at 1. Præmien i den af „Engelsk-Belgisk Vareimport“ udskrevne Præmiekonkurrence bliver I flot Dregecykel. Den udførlige Præmieliste vil følge i et af de nærmeste Numre.

Redaktøren siger—

Fra F. D. F.

har Korpset modtaget Meddelelse om, at følgende Lejrpladser staar naabne ogsaa for Spejdere:

- 1) Kongerslev Hede, ½ km fra Kongerslev St., 5 Patruljer. Henvendelse: Instruktør Vilhelm Pedersen, Kongerslev.
- 2) Skovsgaard Skov, 1 km fra Tapdrup St., ca. 4 km fra Viborg, 6—8 Patruljer, Væbnerhytten kan eventuelt benyttes af en enkelt Patrulje. Henvendelse: Delingsfører H. Hvass-Nielsen, Nicolajgade 15, Viborg.
- 3) Bramminge, 2½ km fra Bramminge St., 4 Patruljer. Henvendelse: Kunstmaler M. Skov, Hovedgaarden, Bramminge.
- 4) Sørup, 3 km fra Fredensborg St., 5—6 Patruljer. Henvendelse: Kredsfører Harald Olsen, Hillerødsholmvej 6, Hillerød.
- 5) Døllefjelde, 6 km fra Sækkøbing, 3—4 Patruljer. Henvendelse: Sognepræst Hilbert Skjst-Pedersen, Døllefjelde pr. Sækkøbing.
- 6) Husemosegaard ved Blommenslyst, ca. 11 km fra Odense, 8 Patruljer. Henv.: Delingsfører Kaj Jensen, Kragshøjergvej 22, Odense.

For Benyttelse af Lejrpladser gælder følgende almindelige Regler:

Anmodning om Tilladelse til at benytte en Lejrplads sendes almindeligvis senest 14 Dage forinden. (Frankeret Svarkonvolut vedlægges).

Der skal gives Oplysning om Tidspunkt for Ankomst og Afrejse, om Vandreholdets Størrelse og om Lederens Alder og Stilling i Korpset.

Lejrpladsen kan som Regel kun benyttes af Hold under voksen Ledelse.

Sørg for at komme til aftalt Tid og Mødested, eller send Afbud i god Tid.

Holdene skal saavidt muligt ankomme senest Kl. 18. — Iøvrigt henledes Opmærksomheden paa de Teltpladser, forskellige Kommuner har ladet indrette.

Den ny internationale Komité.

Ved den nylig afholdte Spejderchefkonference i Baden ved Wien blev der valgt en ny Bestyrelse for Alverdens Spejderkorps. Den kom til at bestaa af:

Major W. de Bonstetten, Schweiz' Spejderchef.
Lord Hampton, Chief Commissioner, England.
Mr. Walter W. Head, Præsident for de amerikanske Spejdere.

Grev Y. Hutara, Japans Spejderchef.

Père J. Jacobs, Korpspræst for de belgiske Spejdere.

Major Ebbe Lieberath, Sverrigs Spejderchef.

Grev H. Marty, International Commissioner, Frankrig.

Sir Alfred Pickford, Rover Commissioner, England.

Grev Paul Teleki, Ungarns Spejderchef.

Komitéen skal fungere indtil den næste Konferencen i 1933.

I Baden blev det endvidere bestemt, at Jamboreen i 1933 skal afholdes ved Gdöllö i Nærheden af Budapest.

Indholdsfortegnelse.

I næste Nummer af Bladet vil der fremkomme en Indholdsfortegnelse samt Titelblad, saa vent med at indbinde den nu afsluttede Aargang.

Korrespondance.

Nu er Tiden inde til at skaffe sig en Kammerat i et fremmed Land, som man kan korrespondere med i de lange Vintermaaneder. Hvis I ikke allerede har en saadan udenlandsk Ven, skulde I se at faa en. Skriv til mig, hvilken Nationalitet, I ønsker, og jeg skal gøre mit bedste for at skaffe en passende Adresse.

Jeg har en Del norske og tyske Adresser og nogle enkelte fra Indien, Siam, Sydafrika og Sverrig.

Med Spejderhilsen

Tage.

FLØDE IS

Anretninger bringes overalt.

1 Liter = 6 rigelige Portioner

Vanille Kr. 3.00 pr. Ltr.

Nougat Kr. 3.50 pr. Ltr.

Frugt Kr. 3.50 pr. Ltr.

Københavns Fløde-Is A/S

Telefon 13816.

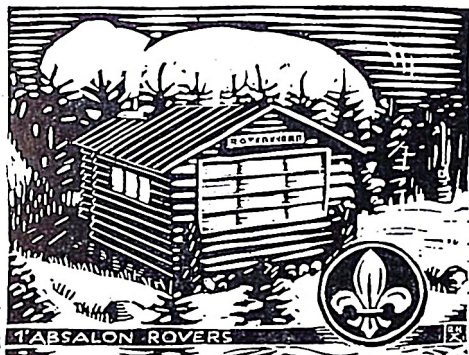

Kaddara

Trykning med Linolsnit

Skæring i Linoleum er i det sidste Aar kommet meget paa Mode, og Magasinet har derfor besluttet at udskrive en Konkurrence for Linoleums-trykning. Firmaet Heintze & Blanckertz har udsat en Del Præmier for de bedst udførte Billeder.

1. Præmie består af 1 komplet Arbejdsæske, indeholdende samtlige Knive, Tryksværte, Valse og nogle Linoleumsplader samt en Del Fortegninger. Desuden er der 3 Stk. 2. Præmier, bestaa-

ende af Æsker med 5 Skafter og Knive samt 7 Stk. 3. Præmier, bestaaende af Æsker med 1 Skaft og tilhørende Knive.

Konkurrencen slutter som tidligere meddelt den 30. September.

De Motiver, man kan vælge, er mangfoldige. Man kan fremstille Smaabilleder fra Landlivet, Monogrammer, Ex Libris, Kort o. s. v. Lad det være et simpelt Bogstav med en Krans af Ornamenter eller et fint Motiv; med Linolsnit vil man kunne fremstille et smukt Tryk, der i Udførelse fuldt ud svarer til de tidligere meget yndede Træsnit (men langt billigere at fremstille), idet Linolet i Modsætning til det haarde Træ er blødt og let at skære i, og ikke mindst fordi man i „TIF“-Knivene har et udmærket Materiale til Raadighed. Der findes ialt 5 „TIF“-Knive, nemlig:

- 2 skarpe V-formede,
- 2 halvrunde U-formede,
- 1 almindelig Kniv.

Fremgangsmaaden.

Man trækker først Tegningen op paa Linoleumsstykket. Derefter skærer man med en af de V-formede Knive, idet den holdes fast ned mod Linolet og føres langs Tegningens Yderkanter. Kniven skal holdes tæt til Linien, ikke paa den.

Naar Tegningens Konturer er skaaret ud, skal

alt det, som skal være hvidt i det færdige Tryk, fjernes med de U-formede Knive.

Derefter forberedes Trykningen. — Man tager et Stykke Papir, som er egnet hertil. Sugende Papir, f. Eks. Duplikator-Papir, er det bedste. Fugt nogle Stykker Træpapir og anbring Trykpapiret, skaaret i den rigtige Størrelse, mellem dem, og læg det i Pres. Gnid noget Sværte ud paa en Glasplade og svært omhyggeligt Valsen ind, lad den derefter løbe hen over Overfladen af Snittet, indtil den er fuldstændig dækket med Sværte. Tag et af Papirstykkerne og anbring det omhyggeligt i Stilling paa Linolsnittet, idet der beregnes en tilstrækkelig bred, hvid Kant paa alle Sider. Dæk Trykpapiret med et Stykke almindeligt glittet Papir og tryk varsomt Papiret til Overfladen med Fingerspidserne og, saafremt det er nødvendigt, med Haandfladen. Hjørnet af Papiret kan løftes op, for at man kan se, om Trykningen er sort nok, men der maa herved udvises stor Forsigtighed for at forhindre, at Resten af Papiret bevæges.

Til Trykningen kan man anvende en Trævalse, dækket med Pergamentpapir, for at kunne gnide mere ensartet paa Papiret, og man kan ogsaa anvende en rund Sværtedaase dækket med noget Pergamentpapir og et Stykke „crêpe“ Papir mellem Daasen og Papirovertrækket.

Akvarel- eller Plakat- (Tempera-) Farver kan anvendes som Sværte, dog maa der i saa Fald tilsettes en lille Smule Stivelse.

Ved Fremstilling af Farvetryk er det almindeligt at skære særlige Linolsnit ud til hver Farve og saaledes trykke de enkelte Farver efterhaanden paa det samme Papir. Saavel Snit som Valse bør efter endt Trykning renses med Petroleum for ikke at blive ødelagt.

Man kan indsende et eller flere Tryk. Det maa oplyses, om man selv har tegnet Motivet, eller om dette er kalkeret. For at vinde en af de udsatte Præmier er det dog tilstrækkeligt, at man selv har overført Fortegningen paa Linolet og udskåret Klichéen. — Alle Tryk indsendes til Redaktionen inden den 30. September. W.

Formanden for
Det danske Spej-
derkorps, Vice-
Skoleinspektør *H.
A. Svane*, R. DM.,
udtaler om
Audio-Vox :

Efter i nogen Tid
at have haft et
Sæt Audio-Vox-
Plader til Prove,
kan jeg paa For-
anledning udtale,
at Pladernes
Indhold og Gen-
givelse synes
mig meget hel-
dige for Under-
visning eller

Selvstudium, idet der findes en jævn Fremskridt
i Øvelser og klar Udtale. Jeg maa derfor anse disse
Plader for et værdifuldt Hjælpe middel.

Raadhuset, København, Maj 1931.

sign. H. A. SVANE
Vice-Skoleinspektør.

AUDIO-VOX

Nytorv 11 overfor Domhuset Tlf. 14563.

*Tag Konserver
med paa Turen.*

Dankof Kødkonserver.
60 forskellige Retter.

Statskontrol 353.

Aug. Olsen, Thrane & Co Hs

En Indianerdrengs Liv.

Fortsat fra Side 7.

vi vore Fædre om at lave os en „whipping-bar“
inde i Raadstellet. Der blev slaaet to Stænger
ned i Jorden og over dem blev der i den Højde,
som en middelstor Dreng kunde naa, lagt en
Tværstang. Naar det saa var særlig koldt en Dag,
saa vi ikke kunde komme udenfor og lege, gik vi
samlet hen og bad, om vi maatte faa en „whip-
ping“. Mens hele Stammen saa til, gik vi saa en
efter en hen til „Bar“en og blottede Ryggen.
Fædrene udvalgte en „Riser“, som derefter traadte
frem og piskede os med et Bundt Granris, indtil
vi slap Tværstangen som Tegn paa, at vi havde
faaet nok. De mere haardføre blandt os kunde
til Tider holde ud, til Kvistene var slidt helt af.
Saa overgav han os Stumpen, som vi gemte hele
vor Drengetid igennem og stolte viste frem.

(Fortsættes).

Her ser De

„Osmia Supra“

en bedere

Fyldepen

findes ikke.

Vi demonstrerer denne for Dem
og De vil straks se
den store Fordel ved at være

Ejer af en

Osmia-Supra
Fyldepen.

Selvfyldereren „Brillant“
fra Kr. 6.00.

A/S
P. O. PEDERSEN

St. Kongensgade 21
Palæ 437. — København.

Bær og spiselige Rødder m. m.

(Fortsat fra Side 11.)

Naar man samler Svampe, bør man skære dem af lige over Jorden og ikke rykke dem af. Saa ødelægges man ikke Svampene i Jorden, saa der kan komme flere nye næste Aar. Det er godt at lægge Mos mellem Svampene. Naar man kommer hjem, maa man, hvis man ikke skal spise Svampene samme Dag, lægge dem paa et køligt Sted og saaledes, at ingen af Planterne rører ved hinanden. Skal de bruges med det samme, lægges de, efter at de er rensede, i Saltvand, indtil de alle er klare til videre Behandling. De renses ved, at den tykke Hud paa Paddehatten flaaes af, og Bladene (Lamellerne) under Hatten fjernes; det nederste af Stokken skæres væk, da det er træet; Pletter skæres bort. Af det spiselige kan laves en Mængde Retter. Den lille Bog: Karen Mørk: „100 Svamperetter“ fortæller noget herom (1,00 Kr.). I Dr. Mundt: „Danmarks spiselige Svampe“ (4,35) og i J. V. Risum: „Svampebogen“ og flere andre gives gode Raad, og Retter angives. En nem og velsmagende Ret er blot at snitte det spiselige af Svampene i flade Skiver, dyppe dem i Mel og stege dem paa Panden med Salt, Peber og Løg. Det er godt at spise de stegte Svampe til en Æggekage eller til Tomater.

Man bør aldrig spise store Portioner af Svampe, da det kan give Ildebefindende, selv om der ingen „giftige“ er imellem dem.

Har man faaet Gift i sig, maa man straks, man opdager det, tage Brækmidler og amerikansk Olie og hente Lægen.

Var det ikke en Idé at prøve i en week-end-Lejr kun at leve af det, man selv kan skaffe sig i Naturen?

H—g.

Optiker Ringlund

38 Frederiksborggade 38
Speciale siden 1901

Briller

Alle moderne optiske Hjælpe midler.
Zeiss Kontaktkglas — Kikkerterbriller,
Brilleluper — Lysbriller.

Cykleforretningen „Hjortø“.

H. Dalchow. - Hjortøgade 2. - Telef. Ryvang 505.
Anbefaler sig med 1. Kl. Cykler og Cykledele.

NØRREBROS CENTRALTRYKKERI

FORENINGSARBEJDE - KOBT
REKLAMER - - - KUVERTER
- UGE- & MAANEDSBLADE -
- SKEMATISKE ARBEJDER -

NORA 451

KØB OG SALG

af alle Slags
Frimærker.
Billigere end
andre, hvor-

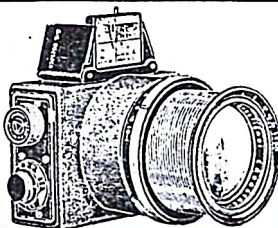
forbetaleme-
re, naar De
hos mig kø-
ber billigst.

Udvalgt sendes
overalt.

Udvalgt sendes
overalt.

JOHN GOTH

KLOSTERSTRÆDE 15 . . TELF. BYEN 1945 X.

Det rigtige Sted!
Ogsaa naar De
vil købe et gan-
ske almindeligt
Kamera er DET
RIGTIGE STED
Forretningen,
hvor De kan faa
baade det almin-
delige Kamera
og det fuldkom-
ne Specialkame-
ra samt de nye
automatiske
Amatorkinapp.

B. OKHOLM, Vesterbrogade 61, København V.

ALLE SPEJDERE
bør selv kopiere Film paa

MERKUR

„Tonafix“

(selvtonende Dagslyspapir).

Det hører med til
Spejderviden.

Billede 6x9 koster mindre end 4 Øre.

CHUNDRA LAL's FEJGHED

(Fortsat fra Side 15.)

„Nej, Sahib," svarede den lille Mand, „Obersten Sahib mente, det var bedre, at jeg ikke havde nogen Seddel, hvis jeg skulde falde i Hænderne paa Slynglerne. Han sagde, at jeg skulde have Meddelelsen her," og han pegede paa sin Pande.

„Men hvordan kan jeg da vide, at det ikke er noget Kællingsludder, og at du maaske blot er en gemen Desertør?"

„Jeg er kun en simpel Tjener af den store Konge paa den anden Side Havet, men jeg er ingen Bortløber. Jeg taler Sandhed, thi man lyver ikke, naar man har Døden i Hælene," og han fjernede den brune Haand, som han havde holdt presset ind i Siden, og viste et blodpletet Hul i sin Khakibluse.

„For Himlens Skyld, Mand, hvorfor sagde du ikke, at du var saaret? Hov, du, Chundra Lal, kom med Vand og Forbindstoffer.

Før han kunde faa sagt mere, svajede Ghurka frem og tilbage og hviskede: „Skynd dig, Sahib, hjælp Sahib Obersten — —," og han faldt forover paa Gulvet.

„Han er død, stakkels Fyr," sagde Holingwood, „men han var en Mand, og han har gjort sin Pligt. — Der skal blive talt om ham til den store Konge paa den anden Side af Havet."

„Og nu," fortsatte Guvernøren, „maa vi gøre noget, Gary, og det hurtigt. Nærmeste Garnison er i Fort Kol, hvor General Collins ligger med Nordvest-Brigaden. Ham maa du op til. Tag Chundra Lal med, han kender Landet og er til at stole paa i eet og alt, han har fulgt mig, fra jeg var Barn.

Spring hurtigt ud og gør dig klar, tag en ekstra Feltflaske med og en af de korte 303 Rifler og rigelig Ammunition. Hold Kursen Øst-Nord-Øst hele Tiden, men Chundra Lal véd forøvrigt Besked. Hør, tag ogsaa min Revolver, den er baade god og let, og Landet er jo temmelig „urent".

Naah, Farvel da, min Dreng, og Gud give, at du ikke kommer noget til, og du, Chundra Lal, du garanterer mig for ham med dit Liv."

Efter en hurtig Besked til de tilbageblevne Tjenere om, hvordan de skulde tage sig af Guvernøren, svang Chundra Lal sin lange Bøsse over Skulderen, spændte Bæltet med Patronerne om Livet, og med et Nik fra Gary begyndte han Marchen mod Øst-Nord-Øst.

Hen imod Middag blev Heden næsten uudholdelig, og paa Chundra Lals Raad gik Gary, om end tvøvende, med til at holde et solidt Hvil, til Solen atter kom lidt længere ned paa Himmelen.

Svingende Riflen som en Kulle knuste han Hovederne paa de første Angribere.

De drak meget forsigtigt af Feltflaskerne, thi de kunde være næsten sikre paa ikke at faa nye Vandforsyninger før Fortet.

Efter Hvilet kom de godt fremad. De undgik omhyggeligt Bakketoppene, og det var hen paa Eftermiddagen, da de gik gennem en Dal, at Chundra Lal bemærkede et ganske frisk Spor.

Efter at have undersøgt det omhyggeligt, ry-stede Chundra Lal paa Hovedet, saa op paa Gary, som om han vilde sige noget, men tog sig i det og fortsatte Marchen.

Til sidst standsede han.

„Jeg ikke lide det Chester, Sahib,“ mumlede han og skyggede for Øjnene, idet han spejdede tilbage mod Højderne. „Bliv her, medens jeg kryber op paa Bakken dér,“ og uden at forklare sig nærmere forsvandt Chundra Lal.

„Naah?“ spurgte Gary, da han vendte tilbage. „Der er intet at bemærke,“ mumlede Chundra Lal, men Gary lagde Mærke til, at han hele Tiden saa sig tilbage over Skulderen, og blev klar over, at eftersom Tiden gik, blev Chundra Lal urolig.

Saa standsede Gary.

„Hvad er der? Nu vil jeg vide Besked.“

„Jeg er bange for, hvad der skal komme,“ svarede Inderen. „Jeg tør ikke gaa længere, og vil Sahib gaa videre, saa maa han gaa alene.“

„Og hvad vil du saa gøre, din Kryster?“

„Jeg har nogle Venner ovre ved Bjergene, og jeg skal nok klare mig.“

„All right! Stik bare af, din fejge Hund, og red dit Skind, men forklar mig først Vejen til Fortet.“

„Naar det er lyst, skal Sahib'en holde Kursen mod Bjerget derovre og holde det paa højre Haand, men naar Mørket falder paa, viser Hundestjernen den direkte Retning til Fortet.“

Chundra Lal stod og pillede ved sit Patron-bælte og udstødte pludselig et Raab:

„Nu har den Idiot af en Kok givet mig de store Patroner, som ikke passer til min Riffel, og jeg kan ikke forsvare mig, hvis jeg bliver overfaldet. Laan mig din lille Bøsse, Sahib, og Patronbæltet. Sahib kan klare sig med Pistolen.“

Gary saa rasende paa ham, men gav ham Vaabenet.

„Naar Sahib kommer tilbage til Sahib Holog-wood, saa fortæl ham blot alt, hvad der er sket her. Og han vil forstaa!“

*

Og nu kom den store Styrkeprøve for Gary. Han masede alene fremad uden andet Selskab end sine bitre Tanker om Inderen. En Gang troede han at høre Lyden af Skud bag sig, men da det ikke gentog sig, gik han roligt videre.

Men den brændende Hede og den haarde March begyndte at tage paa ham, og det blev ikke

TANDLÆGE

SKAARUPS KLINIK

Falkoneralle 57. - Tlf. Goth. 1460

Kliniktid 9-2

Mandag, Tirsdag, Torsdag, og Lørdag Kl. 6-7.

Salg til Private

direkte fra Fabrik.

Guld-, Sølv- & Tinvarer

Ægte og uægte Broncevarer
efter kunstnerbeskyttede Modeller.

W. GREEN, Sølvsmed,
Kobmagergade 25-27, 2. Sal.

SPEJDERURE

Armbrds. m/ Rem.

Ur og Glas kan ikke
gaa itu.

Pris 10 Kr. til Spejderne.

Leverandør til Raadhuset,
Kommunen, m. fl.

Den bedste

FLØDE-IS

leveres af

Frederiksberg Ice-Cream Fabrik A/S

Telefoner: Vester 8495 & Central 13 781.

BI-HONNING, ægte

fineste uforfalsket, tilkendt Guldme-daille, 3 Pd. 3,75, 6 Pd. 7,10, 9 Pd. 10,40, incl. Spand, 18 Pd. portofrit.

Fin gl Mjød 1/2 Fl. 1,90. Sendes overalt.
Honning-Depotet, Nr. Sagade 39. Tlf. C. 8176.

DENATURERET SPRIT
TIL KOGEBRUG.
DANSK SPRIT-CENTRAL.

HJEMMET

Danmarks populæreste
Ugeblad

2 elegante Privat-Sale, Alhambravej 7
samt Festsalen, Norrevoldgade 90.
Skandinaviens største Danseinstitut.
Central 4430. Program i Kioskerne.

ENGELSEN & SCHRØDER

BOG- & PAPIRHANDEL
FREDERIKSBERGGADE 15 - KØBENHAVN K.
TELEFON CENTRAL 3305

Langturbaad for Søspejdere

4,11 Tons klinkbygget, meget stor
Kahyt, velholdt, gode Sejl, alt
Tilbehør, sælges meget billigt,
naar Handel kan ske snarest.

L. M. Lønøw, Faaborg.

Forlang
1-Aar
Garanti
Mærket

Lad Dem ikke røbe med Efterligninger

bedre, da han opdagede, at hans Vandbeholdning mindskedes stærkt.

Pludselig gik Solen ned, men han stavrede stadig videre efter Hundestjernen. Han var meget opkørt, men hans stærke Vilje pressede ham frem, stadig frem.

Lidt efter lidt blev det vanskeligere for ham at gaa, han nærmest vaklede fremad, og den sidste Draabe Vand var drukket. Saa snublede han i Mørket og blev liggende, men idet han hævede Hovedet, saa han et Stykke borte et Par Lys, som maatte være Fortet.

Han trak sin Revolver op af Hylsteret, og med sine sidste Kræfter løftede han Haanden i Vejret og skød 3 Skud af, hvorefter han mistede Bevidstheden.

Men hans Signal var bleven hørt, og khaki-klædte Mænd nærmede sig Stedet, hvor han laa.

„Aah, det er jo kun en Dreng,“ sagde Patruljens Fører, da han højede sig ned over ham. „Stakkels Fyr, han ser sløj ud. Gad vidst, hvor han kommer fra.“

Da han kom til sig selv i Fortet, fik han hurtigt fortalt sin Historie til General Collins, og inden en Time var gaaet, var hele den disponible Del af Regimentet med Maskingeværer og Feltkanoner paa Ilmarch mod Vest.

To Dage senere, da Gary var kommen til Hægerne igen, red han sammen med en Korporal og 3 Menige den samme Vej tilbage, som han var gaaet op til Fortet. Da de nærmede sig Onkelens Lejr, saa de, at en lille Beskyttelsesstyrke fra Fortet allerede var ankommen, men den første, som Garys Øjne søgte, var Onkelen, og da han saa ham frisk og rask komme ud af Teltet, raabte han:

„Hvor er jeg dog glad for at se dig igen!“

„Ja, jeg ikke mindre for at se dig sund og stærk tilbage, min Dreng. Men hvad er der sket med Chundra Lal? Disse Folk synes slet ikke at have hørt hans Navn nævne engang.“

Saa begyndte Gary at fortælle Onkelen om Turen op til Fortet, om Sporene og om Chundra Lals Krysteragtighed.

„Og véd du, hvad han sagde til sidst med stærkt Eftertryk? Sahib, Guvernøren vil forstaa.“

Under Fortællingen var Guvernørens Ansigt blevet mere og mere alvorligt, og da Gary sluttede, sagde han:

„Ja, jeg tror, jeg forstaar.“

Han sprang op med et Sæt og fortsatte: „Kom med, hvis du ikke er for træt, og lad os ride ud til den Dal. Vi vil sikkert finde Chundra Lal ikke saa forfærdelig langt fra det Sted, hvor du forlod ham.“

Efter et haardt Ridt naaede de derud, og paa

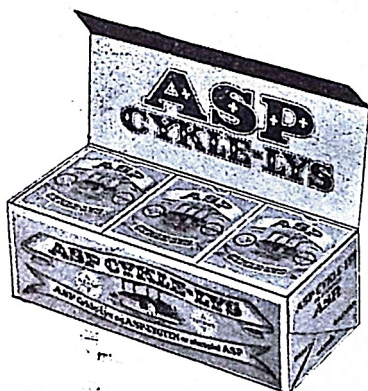
en Bakkeside fandt de Inderen, og ogsaa Gary kunde nu forstaa, at den trofaste Tjeners Angst ikke havde været andet end godt gennemført Komediespil for at redde Gary.

Han havde udsøgt sig en Plads paa en lille Platform i Fjeldsiden med et Par store Sten foran sig som Dækning, og med begge Bøsserne og rigelig Ammunition havde han alene forsøgt at standse Forfølgerne.

Til Slut havde han opbrugt Patronerne, Inderne havde stormet hans Fæstning, men kæmpende som en af de gamle, nordiske Vikinger havde han svunget Riffelen som en Kølle og knust Hovederne paa de første Angribere. Til sidst var Overmagten dog blevet for stor, og han var sunket sammen, gennemboret af Oprørernes Vaaben.

Gary tog sin Hat af og saa ned paa Chundra Lal med det Haab i Hjertet, at denne tapre Krieger kunde se ned paa ham og tilgive ham de Tanker, han havde haft om ham.

Op — maaske var det kun Indbildning — men et lille Øjeblik var det, som om det døde og blege Ansigt smilte til ham, og det bragte en mærkelig Følelse af Fryd og Glæde til Garys sorgfyldte Sind.

Det eneste rigtige Cykle-Lys der findes.
Kun ugte naar *Mavnet Asp* er stemplet i selve Lyset

Bedste Knastrå Fyns Sukkervarefabrik
Frederiksborgvej 59. — Tlf. C. 9742.

Schønning & Arvès
- Cykledæk -
og Slinger
Knagende stærke!

Undervisning. Tysk - Guitar
og Luth.
Strömberg. Tlf. Nora 7726. Hold & Enetimer.

DRONNINGGAARD MEJERI

Børnemælk - - Jerseymælk
1ste Kls Mejeriprodukter

HOLTE

TLF. 31

Rejsegrammofon

med 10 nye Plader fra Kr. 48.00. — Radio i
alle Mærker.

Mortensen, Skydebanegade 13.
Vester 4303.

J. H. HEDEMARK

Boghandel.

Vesterbrogade 20 - Telefon Central 5080.

Spejderne bør sikre sig i:

„DEN BORGERLIGE SYGE-HJÆLPEKASSE“

Frit Løgevalg - - Højeste Ydelser - - Laveste Kontingent.
Hovedkontor. Vesterbrogade 65, Tlf. Eva 1151.

Filial: Spejdernes Magasin's Annonceexp., Ingeniør Helmarth, Kalvebod Brygge 2¹¹. Byen 8630.
Medlemmer oplages indtil 70 Aar ud en Løgeundersøgelse, uanset Aarsindtægt.
Ring eller skriv efter Prospekt eller Representant.

Nu er den nye Spejderfrakke kommet!

Khaki imprægneret Frakke med Foer, Vindklap og Skulderstropper, den er anvendelig saavel til Spejderture som Skolebrug. Prisen er fra 25.00 til 29.00 Kr.

Stort Udvalg i imprægnerede Lumber-Jackets, Oliefrakker, Gummi-frakker, Vindjakker og Regnslag.

De forenede Præliminærkursus

Tidligere Døckers Kursus og Lang og Hjorths Kursus.
Daghold og Aftenhold til Præliminærexamen.
Linnésgade 22. — Tlf. Byen 82 (Kl. 2¹/₄—3).
A. Nielsen-Lyngbye, Adjunkt.

Brønshøj billigste Cykleværksted

G. PEDERSEN. Frederikssundsvej 127. Tlf. Bella 202.

RADIO - CYKLER

Cyklodele samt elektriske Artikler.
Reparat. af alle Radioapparater udføres. Ratebet. indr.

Fotograf EMIL CLAUSEN

Frederiksberggade 34

Ny Kabinet 6 Stk. Kr. 6 — Petit Visit 6 Stk. Kr. 4
Telefon 8050

KENDER DU ANTHOS?

Selvfolgelig kender enhver den
af Navn, men kend den ogsaa
af Gavn! Køb den allerede i Dag.

Alm. Anthos 35 Ø. Hvid Anthos 50 Ø.

POUL HOLM

SILKEGADE 11 — TELEFON 3082
KØBENHAVN K.

Alt i Sport
Rekvisitter og Dragter, Fodbold, Gymnastik, Tennis,
Svømming, Athletik m. m.
Største Udvalg til billigste Priser.

Det danske Spejderkorps

Korpskontor:

Studiestræde 30, Tlf. Byen 8310.
Kontortid 12—17, Lørdag 12—14,
Mandag 12—17 og 19—21.
Giro 2284.

Officielle Depoter:

A/S. Lembeckes Friluftsudstyr.
(Spejder- og Lejrhuset) Nørregade 15, K.
A/S. Spejder Munderings-Magasinet,
Landemærket 3, K.

Spejdernes Magasin:

REDAKTION: Landsretssagfører Tage Carstensen,
Vestergade 26, K.

Nordisk Spejlersport: (Førerbladet)

REDAKTION: Lærer Aage Jørgensen, Realskolen,
Frederiksværk, Box 23.
Ekspedition: Korpskontoret.

TRYKKERI: Nørrebro Centraltrykkeri, N.

ANNONCEEXPEDITION: Carl Juel Helmarth,
Kalvebod Brygge 2^a. Telefon Byen 8030.